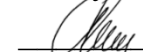

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра прикладної лінгвістики

«Допущена до захисту»

Завідувач кафедри

 Ніна Філіппова

«26» червня 2025 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»
на тему: ЗАГОЛОВКИ НАУКОВИХ СТАТЕЙ У ВИМІРІ
ПСИХОЛІНГВІСТИКИ: ЕЛЕКТРОННИЙ ДОВІДНИК

Виконав: студентка

групи 4721

Савушкіна Анастасія Станіславівна

(підпис)

Керівник роботи:

доктор філологічних наук, доцент

Національного університету кораблебудування

імені адмірала Макарова

Гогоренко Олена Володимирівна

(підпис)

Миколаїв – 2025 р.

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ ІМЕНІ АДМІРАЛА
МАКАРОВА
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

Кафедра прикладної лінгвістики

Спеціальність 035 «Філологія» спеціалізація 035.10 «Прикладна лінгвістика»

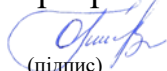
Галузі знань 03 Гуманітарні науки

Освітня програма ПРИКЛАДНА ЛІНГВІСТИКА

Першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Гарант освітньої програми

О. В. Гогоренко
(підпис)

«18» червня 2025р.

**ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ
на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»**

Студентці Савушкіній Анастасії Станіславівні

1. Тема роботи: «Заголовки наукових статей у вимірі психолінгвістики: електронний довідник»

Керівник роботи Гогоренко Олена Володимирівна

Затверджені наказом ректора № 242-УЧ від 28.02.2025 р.

2. Термін подання роботи: 16.06.2025 р.

3. Вихідні дані по роботі: створення електронного довідника для самостійної роботи студентів на вказану вище тему.

4. Перелік питань, що підлягають розробці (найменування розділів): Теоретичні основи дослідження заголовків наукових текстів, Психолінгвістичні аспекти сприйняття та розуміння заголовків наукових статей.

5. Перелік презентаційних матеріалів: презентаційний файл складається з 17 слайдів, містить 3 таблиці і схем; демонстраційний файл з прикладною розробкою електронного посібника.

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв

7. Дата видачі завдання 15.09.2024 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

Номер	Назва етапів роботи	Терміни виконання етапів роботи	Примітка
1.	Вибір і теми випускної кваліфікаційної роботи, укладання бібліографії за обраною темою; опрацювання наукової і навчальної літератури за обраною темою	до 1.10.2024 р.	Виконано
2.	Укладання плану-проспекту роботи.	до 5.10.2024 р.	Виконано
3.	Збирання, аналіз, систематизація фактичного матеріалу до досліджуваної теми	до 31.10.2024 р.	Виконано
4.	Написання тексту «Вступу»	до 10.11.2024 р.	Виконано
5.	Написання тексту 1 розділу	до 30.11.2024 р.	Виконано
6.	Написання тексту 2 розділу	до 28.02.2025 р.	Виконано
7.	Написання тексту 3 розділу і загальних «Висновків»	до 31.03.2025 р.	Виконано
8.	Подання чернетки повного тексту роботи керівникові. Доопрацювання тексту роботи згідно з зауваженнями керівника	до 20.04.2025 р.	Виконано
9.	Попередній захист випускної кваліфікаційної роботи	31.05.2025 р.	Виконано
10.	Доопрацювання повного тексту, подання оформленої за чинними вимогами випускної кваліфікаційної роботи на кафедру прикладної лінгвістики	10.06.2025 р.	Виконано
11.	Отримання відгуку керівника	14.06.2025 р.	Виконано
12.	Отримання рецензії	17.06.2025 р.	Виконано
13.	Подання повного пакету документів, що супроводжують дипломну роботу	17.06.2025 р.	Виконано
14.	Отримання допуску випускної кваліфікаційної роботи до захисту	18.06.2025 р.	Виконано

Студент

Савушкіна Анастасія Станіславівна
(ПІБ)

Керівник роботи

(підпис)
Гогоренко Олена Володимирівна
(ПІБ)

Анотація.

Дипломна робота присвячена аналізу заголовків наукових статей у психолінгвістичному вимірі та створенню електронного довідника для студентів філологічних спеціальностей. У дослідженні охарактеризовано поняття заголовка як комунікативної одиниці академічного дискурсу, розглянуто психолінгвістичні механізми його сприйняття та інтерпретації. Проаналізовано типологію заголовків і здійснено кількісний аналіз наукових текстів. У межах практичного блоку реалізовано електронний довідник із прикладами, класифікацією та методичними рекомендаціями щодо побудови ефективних заголовків.

Ключові слова: заголовок, психолінгвістика, академічний дискурс, типологія заголовків, електронний довідник.

Abstract.

The thesis is devoted to the analysis of scientific article titles from a psycholinguistic perspective and the creation of an electronic reference guide for philology students. The research characterizes the title as a communicative unit of academic discourse and examines the psycholinguistic mechanisms of its perception and interpretation. A typology of titles is proposed, and a quantitative analysis of scientific texts is conducted. As a practical outcome, an electronic reference guide has been developed, including examples, classification, and methodological recommendations for composing effective titles.

Key words: title, psycholinguistics, academic discourse, title typology, electronic reference guide.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАГОЛОВКІВ НАУКОВИХ ТЕКСТІВ	9
1.1. Поняття тексту в наукових дослідженнях	9
1.2. Заголовок як компонент тексту	13
1.3. Специфіка заголовків наукових текстів	17
РОЗДІЛ 2. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ СПРИЙНЯТТЯ ТА РОЗУМІННЯ ЗАГОЛОВКІВ НАУКОВИХ СТАТЕЙ	22
2.1. Психолінгвістичні методи дослідження текстів	22
2.2. Експериментальні методики в психолінгвістиці	27
2.3. Сприйняття заголовків наукових статей: теоретичні основи	31
2.4. Розуміння заголовків наукових статей: кількісний аналіз	39
РОЗДІЛ 3. РОЗРОБЛЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОВІДНИКА ЗАГОЛОВКІВ НАУКОВИХ СТАТЕЙ У ВИМІРІ ПСИХОЛІНГВІСТИКИ	46
3.1. Принципи створення електронного довідника на основі результатів дослідження	46
3.2. Структура та функціонал електронного довідника	52
3.3. Етапи реалізації електронного довідника для презентації наукових заголовків	58
ВИСНОВКИ	61
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	63
ДОДАТКИ	70

ВСТУП

Актуальність теми кваліфікаційної роботи. У сучасному академічному середовищі, яке характеризується постійним зростанням обсягу інформації, особливого значення набуває ефективність наукової комунікації. Одним із ключових елементів такої комунікації є заголовок — лаконічна одиниця тексту, яка не лише виконує ідентифікаційну функцію, а й сприяє орієнтації читача у змісті дослідження, активізує когнітивні процеси та формує перше враження про наукову роботу. Саме заголовок визначає, чи зверне читач увагу на текст, чи буде він мотивований до подальшого ознайомлення зі змістом.

Питання структури, функцій та сприйняття заголовків привертало увагу багатьох дослідників. Такі науковці, як О. Макарова, В. Різун, Л. Юлдашева, І. Лакомська, С. Засєкін, Н. Волошина, М. Коваль, активно досліджували заголовки в контексті лінгвістики, психолінгвістики та когнітивної науки. Водночас більшість праць зосереджено переважно на структурному, стилістичному або функціональному аналізі заголовків, тоді як комплексний психолінгвістичний підхід до їхнього сприйняття та осмислення залишається малодослідженим.

У зв'язку з цим у межах дипломної роботи було створено електронний довідник, розміщений на платформі Google Sites, який покликаний стати зручним навчальним інструментом для студентів філологічних спеціальностей, викладачів мовознавчих дисциплін, а також усіх, хто працює з науковими текстами.

Електронний ресурс поєднує теоретичні положення щодо специфіки заголовків наукових статей із прикладами, типологією та аналітичними коментарями. Варто додати, що довідник орієнтований не лише на ознайомлення з матеріалом, а й на розвиток практичних навичок текстового аналізу, зокрема в аспекті сприйняття, структурування та створення ефективних заголовків у межах академічного стилю.

Метою довідника, таким чином, є систематизація типів заголовків наукових статей у психолінгвістичному вимірі, а також популяризація знань про їхню когнітивну, семантичну та прагматичну роль.

Таким чином, актуальність теми зумовлена потребою поєднати теоретичне осмислення заголовків із прикладною метою — створенням електронного довідника заголовків наукових статей у психолінгвістичному вимірі, що стане практичним інструментом для студентів, викладачів, науковців і редакторів.

Об'єктом дослідження є заголовки наукових статей як елементи академічного дискурсу.

Предметом дослідження є психолінгвістичні особливості сприйняття, структурування та функціонування заголовків наукових текстів, а також принципи їх типологізації в контексті створення електронного навчального довідника.

Метою дослідження є комплексне вивчення психолінгвістичних характеристик заголовків наукових статей та розроблення на цій основі електронного навчального довідника.

Згідно поставленої мети дана кваліфікаційна робота потребує вирішення таких завдань:

1. Окреслити базові теоретичні засади аналізу тексту в лінгвістиці та психолінгвістиці;
2. Визначити специфіку заголовків наукових текстів;
3. Розглянути психолінгвістичні підходи до вивчення текстів;
4. Дослідити механізми сприйняття та інтерпретації заголовків у науковому дискурсі;
5. Розробити типологію заголовків наукових статей з урахуванням психолінгвістичних критеріїв сприйняття, когнітивного навантаження та структурних параметрів;

6. Створити електронний довідник заголовків наукових статей, обґрунтувати принципи його побудови та окреслити можливості практичного застосування в освітньому процесі.

Методи дослідження. У даній роботі були використані лінгвістичні методи (описовий, порівняльний), літературознавчі методи (метод систематизації та узагальнення літературно-критичного досвіду, проблемно-описовий метод) когнітивні методи (метод концептуального аналізу)

Теоретичне значення проведеного дослідження полягає в поглибленні уявлень про заголовок як важливу структурно-сміслову одиницю наукового тексту, що функціонує на перетині лінгвістики, психолінгвістики та когнітивної науки. У межах роботи було систематизовано ключові функції заголовків, виявлено особливості їх сприйняття та інтерпретації в межах наукового дискурсу, а також запропоновано типологічну класифікацію, що може слугувати основою для подальших досліджень у галузі мовної комунікації, текстології та академічного письма.

Практичне значення дипломної роботи зумовлене створенням електронного навчального довідника, який становить собою прикладний інструмент для студентів, викладачів, редакторів та всіх, хто працює з академічними текстами. Довідник містить теоретичні пояснення, приклади, класифікацію заголовків і методичні поради щодо їх побудови відповідно до вимог наукового стилю. Такий ресурс сприяє формуванню навичок грамотного оформлення наукових публікацій, розвитку текстотворчих умінь, а також модернізації освітнього процесу шляхом інтеграції цифрових рішень у навчальне середовище.

Структура роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновку та списку літератури (61 позиція) та додатку. Загальний обсяг роботи – 84 сторінки, з яких основного тексту – 51 сторінок

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАГОЛОВКІВ НАУКОВИХ ТЕКСТІВ

1.1. Поняття тексту в наукових дослідженнях

Текст є однією з базових категорій мовознавства, комунікативістики та психолінгвістики, яка визначає форми передачі інформації, знань та ідей. У наукових дослідженнях текст розглядається як когнітивний, комунікативний та культурний феномен.

У сучасній лінгвістиці поняття «текст» залишається багатозначним і не має однозначного визначення. Це пов'язано з різноманіттям текстових форм, типів і складністю їхньої структурно-семантичної та комунікативно-змістової організації.

В словнику «Великий тлумачний словник сучасної української мови» надано таку дефініцію поняття «текст»: сукупність письмових або усних висловлювань, що утворюють лінійний ряд висловлювань, об'єднаних смисловим і формально-граматичним зв'язком у найближчій перспективі та завданням спільної теми і сюжету в загальному композиційному і віддаленому плані (Єрошенко:2012)

Вчена М. Крупа вважає, що систематизація текстів є надзвичайно складною через їх різноманіття (Крупа, 2005). Науковиця підкреслює, що виявлення універсальних рис тексту, обов'язкових для його визначення, є проблематичним. Цей підхід враховує багатовимірність тексту та його складність як феномену.

Згідно з міркуванням О.М. Беляєвим, текст - це «явище дійсності, спосіб відображення дійсності, побудований за допомогою елементів мовної системи» і продукт мовлення, «зумовлений комунікативними потребами» (Беляєв, 1991).

За словами І. Р. Гальперіна «текст», це — «твір мовотворчого процесу, який володіє завершеністю, об'єктивований у вигляді письмового документа, що складається з назви (заголовка) і низки особливих одиниць (надфразових єдностей), об'єднаних різними типами лексичного, граматичного, логічного та

стилістичного зв'язку, що має певну спрямованість і прагматичну установку»(Чепелева:2015).

Ми погоджуємося з цим тлумаченням, оскільки воно підкреслює важливі характеристики тексту:

- цілісність – смислова завершеність тексту.
- зв'язність – логічний і структурний зв'язок між частинами тексту.
- функціональна спрямованість – текст створюється для досягнення певної мети, наприклад, інформування чи переконання.

Варто зазначити, що текст реалізований як у письмовій, так і в усній формі, фіксуючись через оптичні, акустичні або інші способи передачі. Просторова фіксація тексту (у документах, аудіозаписах тощо) є засобом забезпечення ефективної передачі повідомлення від автора до адресата.

У зв'язку з необхідністю визначення основних характеристик текстів, як зазначає Ф. Бацевич, виникає розмежування між поняттями «текстові критерії (відбору)» і «текстові ознаки». Під «текстовими критеріями» (або «критеріями текстуальності») дослідники розуміють ті ознаки, які відрізняють тексти від «не-текстів», а під «текстовими ознаками» - найзагальніші характеристики всіх «реальних» текстів, які можуть варіюватися залежно від їхнього жанру (Бацевич:2016).

У своїх працях Ф. Бацевич виділяє найважливіші ознаки текстів: зв'язність, регулярність, когерентність, членування, автономність, відносну зв'язність, прийнятність та інтертекстуальність. Усе це може по-різному проявлятися в різних типах текстів. Беручи до уваги функцію тексту як результату комунікації (інтерації та трансакції), його структурні та мовні компоненти, а також його кінцеву реалізацію, тобто структуру, в яку втілюється «живий» дискурс після його завершення, Ф. Бацевич запропонував визначення тексту з точки зору критерію комунікативності (Бацевич:2016). З цього визначення зрозуміло, що текст постає як проміжний компонент комунікативного процесу, одиниця дискурсу, суб'єктивний стан комунікативної системи.

У своїх працях науковиця І.М. Кочан досліджувала текст із позицій дискурсного аналізу, акцентуючи на його ролі у взаємодії автора і читача. Вона зазначала, що текст є не лише носієм інформації, а й засобом її інтерпретації, який залежить від соціокультурного контексту(Кочан:2008).

Необхідно підкреслити, що основою будь-якого тексту, згідно з визначенням М. Пентилюк, є його семантика, яка тісно пов'язана з поняттями тема (те, про що йдеться у висловленні), зміст (конкретна реалізація теми) та ідея (головна думка твору). Добре структурований текст завжди вирізняється цілісністю теми, змісту та головної думки. У такому тексті теза виражається через систему інших думок (суджень), їх послідовність та взаємозв'язок(Пентилюк, 2011).

На думку багатьох лінгвістів, текст є комунікативним феноменом, орієнтованим на виконання певної функції у процесі діяльності. Він представляє мовленнєву реалізацію авторського задуму і є комунікативною одиницею найвищого рівня, незалежно від формату (усного чи письмового).

Сприйняття та розуміння тексту є одними з ключових аспектів досліджень у психолінгвістиці, де вони аналізуються як багатогранні і тісно взаємопов'язані процеси. Психолінгвісти звертають увагу на те, що ці процеси визначаються як індивідуальними психічними особливостями, так і соціальним та комунікативним контекстом.

Сприйняття тексту можна охарактеризувати як психічний процес, який забезпечує відображення його змісту під час безпосереднього впливу тексту на органи чуття. Це відображення тісно пов'язане з іншими психічними процесами, такими як мислення, мова, мовлення, почуття та воля. Здатність розуміти текст формується в результаті взаємодії когнітивних, емоційних і волевих аспектів діяльності людини.

Основні властивості сприйняття тексту науковці вважають(Дуденко:2017):

1) Предметність. Це властивість співвідносити інформацію з реальними об'єктами. Предметність формується через активну взаємодію

суб'єкта з навколишнім світом. У сприйнятті тексту ця властивість проявляється як здатність розглядати текст не лише як мовну форму, але й як носія певного змісту.

2) Вибірковість. Успішне сприйняття тексту залежить від потреб, інтересів, професійної спрямованості та мотивації людини. Читач або слухач зосереджується на тих аспектах тексту, які відповідають його цілям і очікуванням.

3) Цілісність. Ця властивість означає, що текст сприймається як єдине ціле. У процесі читання або слухання людина виокремлює окремі ознаки чи аспекти тексту, але інтегрує їх у єдиний образ, який відображає зміст тексту в його завершеності.

4) Структурність. Текст має певну внутрішню організацію, яка впливає на його сприйняття. Читач сприймає текст не хаотично, а через аналіз його елементів, компонентів і структурних зв'язків, що сприяє формуванню осмисленого цілісного образу.

5) Константність. Ця властивість дозволяє зберігати сталість сприйняття тексту, незважаючи на зміни умов (наприклад, освітлення або фізичної позиції під час читання). Константність ґрунтується на досвіді і забезпечує стабільність розуміння тексту.

6) Осмисленість. Осмислення тексту полягає у співвіднесенні його змісту з попереднім досвідом і знаннями. Це дозволяє не лише сприймати текст як інформацію, але й формувати ставлення до нього, інтерпретувати його значення і застосовувати на практиці.

Дослідження у психолінгвістиці підкреслюють, що сприйняття тексту є динамічним процесом, який залежить від когнітивних і комунікативних здібностей людини, її життєвого досвіду, мотивації і цілей. Крім того, розуміння тексту часто потребує додаткового залучення когнітивних механізмів, таких як аналіз, синтез, порівняння і узагальнення, що робить цей процес складним і багатогранним.

Отже, текст у психолінгвістичному вимірі виступає не лише засобом передачі інформації, а й об'єктом пізнавальної діяльності, який формується і сприймається залежно від індивідуальних і соціальних чинників.

Таким чином, текст у сучасній лінгвістиці трактується як багатофункціональний феномен, що охоплює різні аспекти мовлення, мислення і комунікації. Його визначення включає структурні, семантичні, комунікативні й прагматичні характеристики. Незалежно від форми реалізації, текст завжди виступає засобом передачі повідомлення, забезпечуючи зв'язок між автором і адресатом.

1.2. Заголовок як компонент тексту

Заголовок є одним із ключових компонентів тексту, що виконує важливі функції в його структурі, семантиці та комунікації. Його значення підкреслюють багато науковців, адже заголовок не лише називає текст, але й виконує низку когнітивних, комунікативних та прагматичних завдань.

Заголовок – це перший елемент тексту, з яким стикається читач, і саме він визначає перше враження про текст. Його основна роль полягає у допомозі читачу зорієнтуватися в інформаційному потоці та викликати зацікавленість до змісту. У лінгвістиці заголовок розглядають як компонент тексту, який водночас виконує функцію його ідентифікації та інтеграції в ширший контекст.

Точне визначення терміну «заголовок» є предметом наукових дискусій, оскільки дослідники пропонують різні підходи до його інтерпретації залежно від мети дослідження та текстового жанру.

Звернемося до Лінгвістичної енциклопедії, щоб дослідити сучасні тлумачення поняття «заголовок». Тлумачення цього поняття наступні: заголовок - це назва твору (глави, розділу), наприклад, періодичного видання, написана на титульній сторінці рукопису, видання або машинописного тексту. Заголовок має розкривати ідею (тему) твору, бути чітким і влучним. Із загального та порівняльного літературознавства дізнаємося, що заголовок - це

назва твору, структурний компонент тексту, його перша чітка, графічно підкреслена, архітектурна частина (Селіванова,2008).

Літературознавча енциклопедія визначає заголовок як: назва твору або частини твору, зафіксована в тексті або на титульному аркуші рукопису, машинопису чи видання (Енциклопедія:2007).

В. Різун, науковець у галузі редагування, соціальних і масових комунікацій та журналістичкознавства, стверджує, що «заголовок - це особливий інструмент, точка відліку, що вказує на найважливішу текстову інформацію» (Різун:1996)

У словниках, таких як Duden, термін «заголовок» означає назву книги, статті тощо, яка може бути короткою, довгою, такою, що вводять в оману, або такою, що привертає увагу . Іншими словами, враховуючи вищесказане, заголовком можна назвати важливу позицію в тексті, яка відображає певний емоційний образ автора і основне завдання якої - зацікавити реципієнта в прочитанні тексту новини.

О. О. Макарова описує заголовок як «ім'я тексту», що транслює його головну тему, виражає експресію і, у деяких випадках, містить підтекст. Вона наголошує, що заголовок може:

- контрастно відрізнитися від змісту сюжету.
- вказувати на час, дії або події, які висвітлюються у тексті.
- служити ключем до основної думки, яку має зрозуміти реципієнт

(Макарова:2015).

На думку багатьох дослідників, заголовок є елементом, що виконує функцію «інформаційного маяка», допомагаючи читачеві зорієнтуватися в змісті тексту. Як зазначає І. Р. Гальперін, заголовок – це лаконічна мовна одиниця, яка одночасно є частиною тексту і виконує функцію його ідентифікації (Чепелєва:2015).

Український лінгвістка Л. Юлдашева відзначає, що заголовок відображає основну тему тексту, виступає як «концентратор» інформації та активізує

інтерес читача до змісту (Юлдашева:2016). Він інтегрує текст у цілісну структуру, дозволяючи прогнозувати не лише тему, а й характер викладу.

Вчена, І.В. Лакомська визначає заголовок як важливу позицію у своїй роботі. Функцію цього елемента тексту найкраще видно з точки зору сприйняття співрозмовника. Ця позиція дозволяє вибрати мовні або немовні символи, які краще сприймаються під час когнітивної діяльності. Різні типи заголовків (наприклад, окремі речення, підзаголовки, заголовки) подають інформацію у стислій формі. Дослідники також вважають, що заголовки мають емоційний вплив на новини та статті і виконують емоційно-оцінну функцію (Лакомська:2018).

Науковиця Л.Ф. Грицюк, , стверджує у своїх працях , що заголовок - це як теза для самого тексту. Заголовок є смисловим і психосоціолінгвістичним ядром. Іншими словами, це авторська інтерпретація новини, вираження об'єктивної чи суб'єктивної думки, ключ до прихованої ідеї або висновку. Цю думку поділяє Н.А. Ніколіна, яка розглядає заголовок як першу авторську інтерпретацію художнього тексту (Яценко:2011).

Група дослідників, А. Марков, О. Мовчан та Н. Полякова, пояснюють дефініцію поняття заголовок як «гранично зжате та влучне вираження суті, головної ідеї матеріалу» (Мовчан:2019).

Німецькі дослідники М. Хоффманн та Т. Шрьодер запропонували типологію заголовків, яка відображає їх функціональну і структурну різноманітність(Корбозерова:2012). Вони виділяли кілька основних видів заголовків, що характеризуються певною специфікою:

1. Основний заголовок. Цей тип заголовка відображає основну ідею інформаційного повідомлення. Він виконує центральну функцію у приверненні уваги та передачі ключового змісту тексту.

2. Підзаголовок або тематичний заголовок. Використовується для пояснення або уточнення основного заголовка. Цей вид має дві підкатегорії:

- службовий підзаголовок. надає додаткову інформацію, пов'язану з літературною формою, джерелом інформації або автором тексту.

– внутрішній підзаголовок. використовується всередині тексту для деталізації чи структурування матеріалу.

3. Надзаголовок (назва рубрики). Цей тип заголовка вказує на розділ або тематичну групу, до якої належить текст. Надзаголовки часто використовуються у журналістських чи публіцистичних текстах для структурування інформаційного потоку.

4. «Шапка». Заголовок, що стосується кількох пов'язаних повідомлень або текстів. «Шапка» виконує інтегративну функцію, допомагаючи об'єднати кілька матеріалів під спільною темою.

Ця класифікація демонструє багатогранність функцій заголовків і їхню важливу роль у структурі тексту. Вибір конкретного виду заголовка залежить від жанру, мети тексту та комунікативних завдань автора.

З огляду на функції заголовків, А.В. Карпов виділяє внутрішньо спрямовані та зовнішньо спрямовані (Карпов:2007). Внутрішньо спрямовані проявляються на семантичному та композиційному рівнях, та активують комбінаторнопрагматичні властивості мови. Зовнішньо спрямовані – мають безпосередній вплив на емоційну сферу сприйняття, викликають реакцію у реципієнта. Ці дві функції є нерозривними та взаємопов'язаними.

У дослідженнях заголовков розглядають як частину тексту з найбільшим інформаційно-смісловим навантаженням. Його функції багатогранні:

1. Ідентифікація тексту. Заголовок виконує роль маркера, допомагаючи читачеві швидко зрозуміти, про що йтиметься в тексті.

2. Забезпечення інформаційної стислості. Завдяки лаконічній формі заголовок узагальнює основний зміст тексту, пропонуючи його в стислій формі.

3. Прагматичний вплив. Заголовок викликає інтерес і мотивацію до прочитання тексту через експресивність, незвичність або інтригуючий зміст.

4. Емоційний та естетичний вплив. Як компонент комунікації, заголовок створює перше емоційне враження, яке може впливати на сприйняття тексту в цілому.

5. Структурування тексту. У текстах складної структури заголовки можуть виконувати роль орієнтирів, що допомагають упорядкувати інформацію(Макарова:2015).

Із зазначеного вище можна зробити висновок, що заголовок є найважливішим елементом інформаційного повідомлення. Для привернення уваги читача він має бути не шаблонним, а автентичним, унікальним та оригінальним.

Таким чином, заголовок у тексті є не лише його «назвою», а й важливим елементом, який формує уявлення про зміст, структуру і призначення тексту. У наукових дослідженнях заголовки набуває ще більшої значущості як засіб точної передачі сутності дослідження та його впливу на комунікативну ефективність тексту.

1.3. Специфіка заголовків наукових текстів

Заголовки наукових текстів виконують ключову функцію у процесі академічної комунікації. Вони формують перше враження про дослідження, орієнтують читача у змісті тексту, допомагають визначити його актуальність та можуть суттєво впливати на сприйняття основних ідей роботи.

Заголовок - це перше враження, яке мотивує читача прочитати текст. Як уже згадувалося, емоційне забарвлення відіграє важливу роль, оскільки викликає інтерес і привертає увагу. У галузі психології існує чимало досліджень, які підтверджують вплив заголовків на читачів.

Однією з ключових особливостей заголовків наукових текстів є їх інформативність та точність. Заголовок повинен відображати основну ідею або результати дослідження, щоб читач міг одразу зрозуміти, про що йдеться у статті.. Дослідження М. Пентилюк увиразнює важливість семантики заголовків, яка повинна бути тісно пов'язана з поняттями тема, зміст та ідея твору(Пентилюк:2011).

Хоча наукові заголовки повинні бути інформативними, вони також виконують рекламну функцію, привертаючи увагу читачів та стимулюючи їх до читання статті. Наприклад, заголовок «Чи впливає температура на ріст рослин?» може викликати цікавість та бажання дізнатися більше.

Науковець Е. Гарфілд увиразнює важливість класифікаційної функції заголовків для полегшення пошуку наукової літератури. Таким чином, заголовки наукових текстів допомагають читачам зрозуміти, до якої галузі знань належить стаття(Гарфілд:1979). Це важливо для спеціалістів, які шукають конкретну інформацію у своїй області.

Згідно з класифікацією, запропонованою В.В. Ревенко і розвиненою сучасними дослідниками, заголовки наукових текстів можна поділити на такі категорії(Ревенко:2018):

1) Описові заголовки. Відображають предмет або об'єкт дослідження без додаткової деталізації. Наприклад: «Мовні особливості професійного дискурсу».

2) Інформативні заголовки. Містять ключові результати дослідження. Наприклад: «Підвищення продуктивності перекладу за допомогою машинного навчання».

3) Запитальні заголовки. Сформульовані у вигляді питання. Наприклад: «Чи впливає рівень освіченості на політичні вподобання?».

4) Комбіновані заголовки. Включають головну тему та додаткову інформацію у підзаголовку. Наприклад: «Екологічна криза у сучасному світі: причини, наслідки та перспективи вирішення».

Сучасні дослідження показують, що заголовки є індикатором академічного стилю та відображають тенденції розвитку науки. Особливу увагу приділяють аналізу заголовків у міждисциплінарних дослідженнях, де важливою є взаємодія термінологій різних галузей.

Отже, специфіка заголовків наукових текстів визначається їхньою точністю, лаконічністю, інформативністю та відповідністю академічному

стилю. Заголовок стає своєрідним «ключем» до розуміння основного змісту тексту, що визначає його роль у науковій комунікації.

Наукові заголовки мають низку специфічних характеристик, які відрізняють їх від заголовків інших типів текстів, зокрема публіцистичних чи художніх. Серед ключових особливостей заголовків наукових текстів виділяють такі (Рогач:2020):

1) Інформативність та точність. Заголовок наукового тексту повинен бути максимально інформативним, відображаючи основну тему дослідження, методи, предмет чи результати роботи. Наприклад, замість загальних формулювань типу «Дослідження поведінки», науковий заголовок буде звучати як «Аналіз впливу соціокультурних факторів на поведінку студентів».

2) Лаконічність. У наукових заголовках уникають зайвих слів, але при цьому забезпечують повноту і зрозумілість викладу. Рекомендована довжина заголовка зазвичай не перевищує 12–15 слів.

3) Структурна зрозумілість. Заголовок має чітко відображати ключові елементи дослідження: об'єкт, предмет, метод або результат. У випадку багатокomпонентних тем використовуються подвійні заголовки або заголовки з підзаголовками, наприклад: «Соціально-психологічні чинники агресивності у підлітків: емпіричне дослідження».

4) Використання спеціалізованої термінології. Наукові заголовки часто містять терміни або поняття, які є зрозумілими у межах конкретної дисципліни. Наприклад, у лінгвістиці це можуть бути терміни «семантика», «когезія», «дискурс», а в психології – «емоційний інтелект», «локус контролю» тощо.

5) Уникнення двозначності. Заголовок має бути однозначно зрозумілим, без метафор, емоційно забарвлених слів чи виразів, що характерні для художніх або публіцистичних текстів.

6) Відображення наукового підходу. Часто в заголовках наукових текстів вказують методологію або підхід, який використовувався у дослідженні,

наприклад: «Математичне моделювання біологічних процесів у клітині» або «Контент-аналіз заголовків новинних статей».

7) Академічний стиль. Заголовки мають дотримуватися офіційного та нейтрального стилю, уникаючи розмовної лексики.

Науковець Е. Гарфілд наголошує на важливості включення ключових слів у заголовки наукових статей для полегшення пошуку літератури. Включення ключових слів у заголовок наукового тексту може покращити його пошукову оптимізацію та зробити статтю більш доступною для потенційних читачів (Гарфілд: 1979).

Дослідження семантичної насиченості заголовків показують, що вони можуть бути простими або складними. Простий заголовок складається з одного ключового поняття, тоді як складний може включати уточнення чи деталізацію. Заголовок «Моделювання нейронних мереж» є простим, а «Моделювання нейронних мереж: методи оптимізації» – складним, оскільки містить додаткову інформацію. Такі заголовки особливо важливі для наукових журналів, оскільки вони мають привертати увагу до ключових аспектів дослідження і бути зручними для пошуку в базах даних.

Цікаво, що англомова наукова література часто використовує двочастинні заголовки, розділені двокрапкою, що дає змогу одночасно зацікавити читача і уточнити зміст. Цікавим є приклад, «Exploring Neural Networks: A Comparative Analysis of Algorithms and Applications» поєднує інтригуючу назву з пояснювальною частиною. У той час як українська наукова традиція віддає перевагу більш лаконічним і нейтральним формулюванням.

Окрім цього, заголовок також є важливим інструментом у пошукових системах та наукометрії. Використання ключових слів підвищує видимість тексту у базах даних, таких як Scopus чи Web of Science. Довжина заголовка теж має значення – оптимальною вважається довжина до 12 слів. Якщо заголовок надто довгий, це може ускладнити сприйняття або знизити ефективність пошуку.

Важливим аспектом є культурні й мовні особливості формування заголовків. В англomовних текстах характерною є прагматична орієнтація на швидке сприйняття, тоді як у слов'янських мовах допускається більша деталізація. Переклад наукових заголовків також може викликати труднощі, особливо коли йдеться про збереження точності термінології та відповідність стилістичним нормам іншої мови.

Таким чином, заголовки наукових текстів є багатофункціональним і складним елементом, що відображає зміст дослідження, забезпечує його коректне сприйняття і водночас сприяє популяризації наукової роботи у глобальному інформаційному середовищі.

Отже, специфіка заголовків наукових текстів полягає у їхній чіткій структурі, інформативності та функціональності. Вони орієнтовані на вузьку цільову аудиторію, здебільшого спеціалістів у певній галузі, тому потребують точності, стислості та ясності.

РОЗДІЛ 2. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ СПРИЙНЯТТЯ ТА РОЗУМІННЯ ЗАГОЛОВКІВ НАУКОВИХ СТАТЕЙ

2.1. Психолінгвістичні методи дослідження текстів

Психолінгвістика як галузь науки займається вивченням мовних процесів як частини психічної діяльності людини. У цьому контексті дослідження текстів за допомогою психолінгвістичних методів дозволяють глибше зрозуміти мову як психічний феномен і застосовуються у різних галузях, від літературознавства до психології.

Психолінгвістичний аналіз тексту – це не нова проблема. Психолінгвістичні дослідження С. Засекіна, М. Жинкіна, О. Кубрякової, І. Зимньої, також присвячені її вивченню. Ці дослідники спиралися на ідею про те, що мовлення людини складається з чотирьох етапів: орієнтування, планування, реалізації та контролю.

Психолінгвістичний аналіз тексту, який базується на дослідженні взаємодії комунікантів у мовленні, швидко став популярним. Такі параметри тексту, як а) конситуація (екстралінгвістична реальність, у якій відбувається комунікативний акт); б) час; в) послідовність реплік комунікантів; г) суб'єкт і об'єкт мовлення; і г) реакції комунікантів, були основними предметами аналізу тексту (Папіш:2023).

Сьогодні в українській психолінгвістиці поширений підхід, згідно з яким психолінгвістичний аналіз тексту є інтегративним науковим методом, спрямованим на виявлення екстра- та інтралінгвальних елементів текстових масивів, створених мовленнєво-мисленнєвою діяльністю людини.

Психолінгвістичні методи дослідження текстів спрямовані на вивчення взаємозв'язку між мовою, мисленням та психічними процесами. Вони допомагають аналізувати, як люди сприймають, розуміють і продукують тексти

У своїх працях Н. Волошина виділяє основні напрями психолінгвістичного аналізу тексту:

- 1) лексико-семантичний аналіз;
- 2) синтаксичний аналіз;
- 3) прагматичний аналіз;
- 4) когнітивний аналіз;
- 5) емоційно-оцінний аналіз;
- 6) аналіз текстових жанрів(Волошина:2018).

Психолінгвістичний аналіз текстів, як зазначає Н. Дячук, охоплює мовні, когнітивні та психологічні аспекти сприйняття, розуміння та створення текстів. Він допомагає зрозуміти, як мова впливає на свідомість людини, які психічні механізми використовуються в текстовій комунікації, а також які емоційні та когнітивні процеси активуються під час читання чи створення тексту(Дячук:2016).

Цей метод бере свій початок від аналізу предикатів. Науковець О. Бекетов доводить, що він спрямований на дослідження вербальних характеристик текстів. Використання цього методу дозволяє порівнювати оригінальні тексти з перекладами, оцінюючи їхню відповідність та адекватність. Наприклад, дослідження показали, що текст перекладу може відповідати тексту оригіналу з незначними відмінностями, які не впливають на сприйняття тексту реципієнтам (Бекетов:2009).

Варто зазначити, що Арешенко Ю, стверджує що лінгвістичний аналіз досліджує текст з боку його мовної організації. Цей підхід розглядає текст як об'єкт лінгвістики та літературознавства, фокусуючись на стилетворчих рисах мовної структури різнофункціональних текстів, таких як художні та публіцистичні твори. Основні терміни та поняття лінгвістичного аналізу включають інтерпретацію тексту, естетичну інформацію, полісемантичність, імпліцитність, автоматизацію та актуалізацію(Арешенко:2007).

Вчена М. Коваль у своїй роботі «Психолінгвістичний аналіз тексту як інтегративний метод сучасного мовознавства» виділила наступні власне-лінгвістичні параметрами аналізу слугують:

- обсяг тексту;

- кількість речень;
- середній розмір речень;
- коефіцієнт лексичної різноманітності;
- коефіцієнт агресивності/ дієслівності;
- коефіцієнт логічної зв'язності;
- коефіцієнт емболії(Коваль:2021).

Психолінгвістичний текстовий аналіз допомагає зрозуміти, як мова впливає на наше мислення, сприйняття та поведінку, використовуючи різноманітні показники. Розглянемо кожен з них детальніше.

Обсяг тексту визначає загальну кількість слів або символів, які містить текст. Цей показник важливий для розуміння того, наскільки інформативним і деталізованим є текст. Довші тексти можуть містити більше деталей і аргументів, тоді як короткі тексти можуть бути більш стислими та лаконічними. Обсяг тексту також може впливати на сприйняття читача: довгі тексти можуть вимагати більше часу та уваги для обробки інформації. Наприклад, довгі наукові статті можуть бути інформативними, але потребують більше когнітивних зусиль для розуміння.

Кількість речень у тексті дозволяє оцінити структуру та ритм тексту. Речення – це основні одиниці смислу, і їхня кількість може впливати на динаміку читання. Наприклад, короткі речення можуть створювати відчуття швидкості та напруги, тоді як довгі речення можуть бути використані для детального опису або аргументації. У літературних творах це може бути використано для створення певного емоційного ефекту.

Середній розмір речень визначає середню кількість слів у реченні і може свідчити про складність мовлення. Довгі речення з великою кількістю слів можуть бути складнішими для розуміння і можуть вказувати на високий рівень мовної компетенції автора. Короткі речення, навпаки, можуть бути простішими і зрозумілішими для широкої аудиторії. Наприклад, у навчальних матеріалах короткі речення можуть бути краще сприйняті учнями.

Коефіцієнт лексичної різноманітності оцінює різноманітність слів у тексті, визначаючи відношення кількості унікальних слів до загальної кількості слів. Високий коефіцієнт може вказувати на багатий словниковий запас автора та його здатність використовувати різноманітні мовні засоби. Низький коефіцієнт може свідчити про обмежений словниковий запас або про те, що автор часто повторює одні й ті ж слова. Це може бути корисним для аналізу літературних творів або освітніх матеріалів.

Коефіцієнт словникової різноманітності = $N_{\text{різних слів}}/N_{\text{всіх слів}}*100 \%$,
N – кількість

Коефіцієнт агресивності/дієслівності аналізує частоту дієслів, які можуть передавати агресивність або активність у тексті. Висока частота таких дієслів може вказувати на емоційну насиченість тексту або на спробу автора вплинути на читача через активні та енергійні вирази. Цей показник важливий для розуміння емоційного тону тексту та його впливу на читача. Наприклад, у рекламних текстах висока дієслівність може бути використана для заклику до дії.

Коефіцієнт дієслівності = $N_{\text{дієслів}}/N_{\text{всіх слів}}*100 \%$, N – кількість

Коефіцієнт логічної зв'язності оцінює логічну структуру тексту та його зрозумілість, визначаючи, наскільки добре речення та абзаци пов'язані між собою. Високий коефіцієнт логічної зв'язності свідчить про те, що текст легко читається і розуміється, тоді як низький коефіцієнт може вказувати на хаотичну або незрозумілу структуру. Це важливо для наукових статей та освітніх матеріалів, де логічна структура допомагає краще сприймати та запам'ятовувати інформацію.

Коефіцієнт логічної зв'язності = $N_{\text{служб.слів}}/N_{\text{речень}}$, N – кількість

Коефіцієнт емболії визначає частоту повторюваних слів чи фраз у тексті, що може свідчити про певні психологічні особливості автора. Висока частота повторів може свідчити про невпевненість, емоційне збудження або спробу увиразнити важливість певних ідей. Повторення можуть бути використані для

створення ритму або для посилення впливу на читача, але надмірне повторення може зробити текст менш цікавим і різноманітним.

До складу таких слів належать:

- 1) вигуки («ну», «ніби», «знаєш», «ж», «типу», «ой» і т. ін.), вульгаризми (ненормативна лексика), 2) нерелевантні повтори,
- 3) прагматичні (вставні слова або вирази)

Коефіцієнт емболії = $N_{\text{ембол}} / N_{\text{усіх слів}} * 100 \%$, N – кількість

Ці показники допомагають глибше зрозуміти, як мова функціонує в тексті і як вона впливає на читача. Вони можуть бути використані для аналізу літературних творів, наукових статей, рекламних текстів та освітніх матеріалів, допомагаючи виявити приховані значення та емоційні реакції, які можуть бути неочевидними при поверхневому читанні тексту.

Одним із сучасних методів дослідження текстів є корпусний аналіз, який використовує великі електронні бази даних (корпуси). Метою його дослідження є виявлення частотних, семантичних, синтаксичних і стилістичних характеристик мовних одиниць, які використовуються в реальних текстах. Корпусний аналіз дає можливість отримати об'єктивні статистичні дані про мовні явища. Це особливо важливо для психолінгвістичних, соціолінгвістичних і когнітивних досліджень.

Вчений З Харріс зробив значний внесок у розвиток корпусної лінгвістики, розробивши дистрибутивний аналіз, метод, який визначає значення слів на основі того, як вони використовуються в різних контекстах. У результаті його методології були створені автоматизовані методи аналізу текстів, що стало основою корпусної лінгвістики (Харріс: 1951)

Основними методами корпусного аналізу є: частотний, колокаційний, синтаксичний, семантичний та стилістичний аналіз.

Сучасні корпусні дослідження базуються на використанні спеціалізованих програм, таких як Sketch Engine, AntConc і WordSmith Tools, які дозволяють автоматизовано обробляти великі кількості текстової інформації.

Корпусний аналіз активно застосовується у психолінгвістичних дослідженнях, оскільки дозволяє об'єктивно оцінити мовленнєві особливості носіїв мови та їхні когнітивні механізми.

Основними напрямками застосування корпусного аналізу в психолінгвістиці є:

- 1) Дослідження мовних стереотипів – аналіз поширених фразеологізмів, метафор та дискурсивних конструкцій у текстах.
- 2) Визначення когнітивних схем та концептів – дослідження способів, якими мова відображає ментальні моделі світу.
- 3) Аналіз емоційної експресивності текстів – виявлення мовних засобів вираження емоцій та їхнього впливу на сприйняття тексту.
- 4) Вивчення стилістичних особливостей юридичних, політичних і медійних текстів – аналіз специфіки побудови повідомлень у різних видах дискурсу(Жуковська:2013)

Таким чином, корпусний аналіз є потужним методом дослідження текстів, який забезпечує об'єктивність і точність аналізу мовних явищ. Його застосування у психолінгвістиці дозволяє розкрити складні механізми мовного сприйняття, когнітивної обробки інформації та комунікативного впливу текстів на аудиторію.

Наведене засвідчує, що зазначені методи дозволяють глибше зрозуміти, як мова впливає на наше мислення та поведінку. Вони використовуються в різних наукових дисциплінах, таких як лінгвістика, психологія, соціологія та комунікативні дослідження, для вивчення різноманітних аспектів мовної взаємодії.

2.2. Експериментальні методики в психолінгвістиці

Експериментальні методики в психолінгвістиці дозволяють дослідникам вивчати, як мова впливає на когнітивні процеси, такі як пам'ять, увага, сприйняття та розуміння. Ці методики використовуються для проведення

контрольованих експериментів, які допомагають виміряти та аналізувати вплив мовних стимулів на психічні процеси.

Психолінгвістика запозичила експериментальні методи з психології та лінгвістики. Це пов'язано з тим, що з самого початку вона позиціонувалася як наука, яка отримує дані головним чином за допомогою цілеспрямованого спостереження, тобто експерименту.

Вчений В. Папіш стверджує, що експериментальні методики в психолінгвістиці є ключовим інструментом для дослідження взаємодії мови, мислення та комунікації. Вони охоплюють різні підходи, спрямовані на аналіз мовленнєвої діяльності, сприйняття тексту та психологічних аспектів мовлення(Папіш:2023).

Експериментальні методики в психолінгвістиці використовуються для вивчення мовної діяльності людини та її психологічних аспектів. Основними експериментальними методами є:

- У своїх працях С. Засекін розмежував прямі експериментальні методики:
- методика семантичного шкалування: учасники оцінюють значення слів за певними критеріями;
 - методика семантичної взаємодії: вивчає взаємодію між словами у контексті;
 - методика доповнення: учасники доповнюють речення певними словами;
 - методика завершення речень: учасники завершують речення згідно зі своїми уявленнями;
 - асоціативні методики: учасники називають слова, які асоціюються їм з певними стимулами(Засекін:2013).

Варто зазначити, що однією з найвідоміших методик є метод семантичного диференціала, розроблений Ч. Осгудом. Цей метод дозволяє кількісно та якісно індексувати значення слів за допомогою двополюсних шкал. Учасники оцінюють стимули за біполярними шкалами, що дозволяє побудувати суб'єктивні семантичні простори та виявити основні фактори, такі як оцінка,

сила та активність. Осгуд показав, що цей метод широко застосовується для вивчення ставлень особистості та груп до об'єктів і явищ, а також для дослідження самооцінки та комунікативної сфери(Осгуд:1957).

Вчений вважав, що цей метод дозволяє виміряти конотативне значення, яке протиставляється денотативному значенню. Конотативне значення відображає емоційні та асоціативні реакції людини на певний об'єкт чи поняття, тоді як денотативне значення відповідає його буквальному чи літеральному значенню. Метод семантичного диференціала широко застосовується в психології, соціології, теорії масових комунікацій та рекламі для вивчення соціальних установок та особистісних смислів.

Одним із прикладів застосування цього методу є дослідження поняття «дружба». Учасники оцінюють поняття «дружба» та споріднені йому поняття за допомогою семантичних диференціалів, що дозволяє побудувати суб'єктивний семантичний простір цього поняття та виявити індивідуальні особливості його сприйняття. Таким чином, метод семантичного диференціала є потужним інструментом для вивчення мовної свідомості та її ролі у формуванні індивідуального та колективного світогляду.

Іншою важливою методикою є асоціативний експеримент, який широко використовується для вивчення асоціацій між словами та їхнє значення. Цей метод був введений у психолінгвістику Дж. Дізом та Ч. Осгудом, хоча його коріння походять з психології когнітивної лінгвістики. Наведений метод дозволяє зрозуміти, як люди сприймають та обробляють мовну інформацію(Діз:1990).

Основна мета асоціативного експерименту полягає у вивченні ментального лексикону носіїв мови та внутрішнього ментального світу людини. Він дозволяє сконструювати мережі асоціацій у свідомості індивіда та національної свідомості. Учасники називають слова, які асоціюються їм з певними стимулами, що допомагає зрозуміти структуру їхніх мовних уявлень. Асоціативні експерименти були застосовані багатьма дослідниками для вивчення семантичних мереж та їхньої ролі у формуванні мовної свідомості.

Дж. Келлі розробив метод репертуарних ґраток як інструмент для вивчення особистісних конструктів та їхньої ролі у формуванні світогляду людини. Ця техніка являє собою матрицю, яку заповнює сам досліджуваний або психолог під час обстеження чи бесіди. Стовпці матриці відповідають певній групі об'єктів, званих елементами, а рядки представляють біполярні конструкти – параметри чи шкали, за якими оцінюються ці елементи(Келлі:1955).

Метод репертуарних ґраток дозволяє досліджувати індивідуальні схеми категоризації та розуміння світу. Елементи вибираються за певними правилами, щоб вони відповідали одній області та були пов'язані осмисленим контекстом. Ця техніка є гнучкою і дозволяє використовувати як загальні нормативні шкали, так і унікальні шкали, властиві тільки конкретному суб'єкту.

Конструкти у репертуарних ґратках не є ізольованими утвореннями, вони взаємодіють один з одним у цілісній системній манері. В процесі заповнення ґратки учасник оцінює кожен об'єкт за кожним конструктом, що дозволяє виявити індивідуальні особливості сприйняття та категоризації інформації. Метод репертуарних ґраток широко застосовується у психології та соціології для вивчення особистісних конструктів та їхнього впливу на поведінку людини.

Одним із ключових аспектів цієї техніки є поняття «діапазону придатності», яке означає сферу уявлень людини про світ, де поняття можуть бути порівняні з певними референтними осями відокремлюваного конструкта. Психологічно осмислений результат виходить тільки тоді, коли елементи потрапляють у «діапазон придатності» конструктів респондента.

Крім того, у психолінгвістиці використовується метод суб'єктивних градацій, який дозволяє вивчити індивідуальні оцінки та градації значень слів чи понять. Учасники оцінюють стимули за певними критеріями, що дозволяє виявити індивідуальні особливості сприйняття та категоризації інформації. Цей метод застосовується для побудови суб'єктивних семантичних просторів та вивчення індивідуальних особливостей мовної свідомості(Куранова:2012).

Основна ідея методу суб'єктивних градацій полягає в тому, щоб учасники оцінювали стимули за певними критеріями, наприклад, ступенем схожості чи

відмінності між словами чи поняттями. Ці оцінки можуть бути здійснені за допомогою різних шкал, таких як семибальні чи п'ятибальні шкали. Дані, отримані за допомогою цього методу, дозволяють виявити індивідуальні особливості сприйняття та категоризації інформації.

Дж. Міллер зробив свій внесок у вивчення категоризації та класифікації інформації, розробивши підходи, які застосовуються в психолінгвістиці для розуміння мовної обробки та категоріальної структури свідомості. Досліджувані класифікують об'єкти за певними критеріями, що дозволяє виявити закономірності категоризації та їхній вплив на мовну діяльність. Міллер показав, що цей метод є важливим інструментом для вивчення мовної категоризації та її впливу на когнітивні процеси (Міллер:1956).

Експериментальні методи відіграють ключову роль у розвитку психолінгвістики, оскільки вони дозволяють емпірично підтверджувати гіпотези щодо мовного сприйняття, когнітивної обробки мовної інформації та особливостей мовлення. Вони також є основою для розробки технологій штучного інтелекту, автоматизованого перекладу та інших лінгвістичних додатків.

Таким чином, використання експериментальних методів у психолінгвістиці є необхідною умовою для розширення наших знань про механізми мовлення, що, у свою чергу, сприяє розвитку як теоретичних, так і прикладних аспектів цієї науки.

2.3. Сприйняття заголовків наукових статей: теоретичні основи

Заголовки наукових статей відіграють ключову роль у комунікації між автором та читачем, виконуючи низку специфічних функцій та підпорядковуючись структурним закономірностям. Їхнє сприйняття базується на теоретичних основах, які охоплюють функціональні, синтаксичні та комунікативні аспекти.

Сприйняття заголовків наукових статей є складним процесом, який включає психолінгвістичні, когнітивні та комунікативні елементи. Заголовок є важливим компонентом наукової інформації, оскільки він є першим елементом тексту, який читач оцінює. Таким чином, його розуміння залежить від багатьох факторів, включаючи структуру, лексичний склад, логічну завершеність і відповідність жанровим стандартам наукового дискурсу.

Науковці відзначають, що ефективність заголовка залежить від того, наскільки він інформативний, а також наскільки він може привернути увагу цільової аудиторії. Зокрема, Н. Акімова підкреслює, що заголовок дослідження має бути коротким, але достатньо змістовним, щоб передати основну ідею. Вчена також стверджує, що заголовки наукових статей повинні містити ключові слова, що полегшують наукову комунікацію та сприяють їх пошуку в бібліографічних базах даних(Акімова:2012).

Вивчення психолінгвістичних елементів сприйняття заголовків свідчить про те, наскільки важливим є когнітивне навантаження, яке вони несуть. Ю. Козаченко погоджується, що короткі та чіткі формулювання полегшують запам'ятовування, але складні синтаксичні конструкції та заголовки, переповнені спеціальною термінологією, можуть зробити їх більш складним для розуміння(Козаченко:2016).

Сприйняття заголовків як у культурі, так і в мові має вирішальне значення. Наприклад, в українських та інших слов'янських наукових текстах переважають номінативні конструкції, тоді як у англомовній науковій традиції заголовки часто мають форму питальних або стверджувальних речень.

Таким чином, сприйняття заголовків наукових статей залежить від того, як вони структуровано, наскільки вони змістовні та наскільки вони відповідають жанровим стандартам. Науковці наголошують на тому, що заголовки повинні бути доступними, лаконічними та інформативними. Це сприяє ефективному науковому спілкуванню та поширенню знань у академічній сфері.

Заголовки зазвичай містять іменники або іменні фрази, що чітко визначають предмет дослідження. Заголовки можуть містити терміни, що характеризують технічні аспекти досліджень. Заголовки мають бути зрозумілими для фахівців у відповідній галузі та широкої аудиторії. Проаналізуємо вибрані нами зразки заголовків наукового тексту.

«МЕТОДОЛОГІЯ ЛІНГВОГРАФІЇ МОВНОЇ СИСТЕМИ ГОВІРКИ: СИНТЕЗ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОСТІ ТА МІЖПАРАДИГМАЛЬНОСТІ».

Заголовок належить до наукового стилю та вказує на дослідження методологічних аспектів лінгвографії (опису мовної системи говірки).

Заголовок складається з двох частин, розділених двокрапкою: Перша частина – «Методологія лінгвографії мовної системи говірки» – визначає предмет дослідження. Друга частина – «Синтез міждисциплінарності та міжпарадигмальності» – уточнює основний методологічний підхід.

Синтаксичні особливості. Заголовок є іменниковою конструкцією, що є характерним для наукового стилю. Використання родового відмінка (мовної системи говірки) створює багаторівневу підрядну структуру, що деталізує предмет дослідження. Двокрапка виконує пояснювальну функцію, що вказує на розкриття суті поняття «методологія».

Лексико-семантичний аналіз. Використання наукової термінології: методологія, лінгвографія, говірка.

Стилістичні характеристики: відсутність емоційно-забарвленої лексики та експресивних елементів свідчить про офіційно-науковий стиль; використання абстрактних понять (міждисциплінарність, міжпарадигмальність) робить заголовок складним для сприйняття, що є типовим для академічних текстів; лексична стислість та відсутність зайвих слів відповідають принципам наукової комунікації

Морфологічний аспект. У заголовку немає дієслів, що є типовим для наукових заголовків, адже вони мають номінативний характер. Використано віддієслівні іменники («синтез», «методологія»), що підкреслює узагальненість і абстрактність понять. Використання прикметників у формі абстрактних

понять («мовної», «міждисциплінарності», «міжпарадигмальності») робить заголовок формально-науковим.

«ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ТА ГРАМАТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ІЗ КОМПОНЕНТОМ НЕБО»

Заголовок є номінативним і не має яскраво вираженого художнього забарвлення, оскільки належить до наукового стилю. Однак він вказує на певний концептуальний підхід до розгляду фразеологічних одиниць із компонентом «небо».

Заголовок складається з двох основних частин:

«Особливості семантики та граматичної організації» – вказує на аспекти дослідження (значення та синтаксичну побудову).

«Фразеологічних одиниць із компонентом небо» – визначає об'єкт дослідження (стійкі мовні вирази з лексемою «небо»).

Конструкція заголовка чітка та інформативна, що відповідає вимогам наукового стилю.

Синтаксичні особливості: Заголовок є іменниковою конструкцією, що характерно для академічних текстів. Використання родового відмінка («фразеологічних одиниць із компонентом небо») підкреслює взаємозалежність понять. Координація двох аспектів дослідження («семантики» і «граматичної організації») через єднальний сполучник «та» вказує на комплексний підхід до аналізу.

Лексико-семантичний аналіз. Терміни в заголовку: семантика, граматична, фразеологічні одиниці, компонент небо.

Морфологічний аспект: Всі слова є іменниками або прикметниками, що забезпечує об'єктивність і узагальненість висловлювання; Відсутність дієслів характерна для наукових заголовків, оскільки вони номінативні. Використання віддієслівних іменників («організація», «семантика») підкреслює процесуальний аспект дослідження.

«ГОВІРКОВА СПЕЦИФІКА ГУСТАТИВІВ»

Заголовок чітко вказує на основний напрям дослідження – специфічні особливості густативної лексики (лексики, пов'язаної зі смаковими відчуттями) у певних говірках.

Фонетичний рівень: Заголовок має специфічну звукову структуру, зокрема наявність м'якого [г] у словах «ГОВІРКОВА» та «ГУСТАТИВІВ», що надає йому певної ритмічності. Повторення цього звуку може сприяти легшому сприйняттю заголовка і підкреслює єдність і цілісність теми дослідження.

Морфологічний рівень: Заголовок складається з двох основних елементів: прикметника «говіркова», який уточнює специфіку мовних одиниць, і іменника «специфіка», який є головним терміном, що вказує на особливості об'єкта дослідження. Окрім того, слово «густативи» є терміном, який вказує на специфічну групу лексичних одиниць, що належать до семантичної категорії смакових відчуттів.

Синтаксичний рівень: Заголовок є простим двокомпонентним іменним словосполученням. Така конструкція вказує на науковий характер роботи, забезпечуючи її точність і лаконічність. Порядок слів і їхній зв'язок підкреслюють чіткість і ясність передачі основної ідеї.

Лексичний рівень: Використання терміна «густативи» є важливим лексичним вибором, оскільки він вказує на специфічну мовну категорію, пов'язану зі смаковими відчуттями. Термін «говіркова» сигналізує про діалектне забарвлення, що додає локального колориту та контексту до предмета дослідження. У той же час слово «специфіка» має наукове значення і вказує на дослідження особливостей

«УКРАЇНСЬКО-БОЛГАРСЬКИЙ ЗАЄМОВПЛИВ У ПОЛІЕТНІЧНОМУ АРЕАЛІ МЕЖИРІЧЧЯ ДУНАЮ ТА ДНІСТРА»

Заголовок вказує на наукове дослідження взаємного впливу між українською та болгарською мовами у специфічному географічному та етнічному контексті – в межиріччі Дунаю та Дністра.

Фонетичний рівень: Заголовок має урочистий і науковий звучання завдяки точному вибору слів. Звуки «у», «в», «р», «л» вносять певний ритм і

гармонійність. Поєднання м'яких та твердих приголосних робить текст плавним і чітким.

Морфологічний рівень: Використання прикметників «українсько-болгарський» та «поліетнічний» підкреслює мультикультурний і багатомовний контекст дослідження. Іменники «взаємовплив», «ареал», «межиріччя» дають точне уявлення про об'єкт дослідження. Всі ці слова належать до наукової лексики, що сприяє зрозумілості і ясності.

Синтаксичний рівень: Заголовок є складеним, де основним є іменне словосполучення «українсько-болгарський взаємовплив». Додаткові елементи, як «у поліетнічному ареалі» та «межиріччя Дунаю та Дністра», уточнюють контекст і деталі дослідження. Порядок слів увиразнює важливість самих мовних контактів, а також географічне розташування.

Лексичний рівень: Вибір слів є специфічним і точним для наукового контексту. Слово «взаємовплив» вказує на взаємодію, що є ключовим для теми дослідження. «Поліетнічний ареал» вказує на багатонаціональність та культурну різноманітність території, а «межиріччя Дунаю та Дністра» вказує на географічну область, яка є ключовою для цього дослідження.

«ЄВАНГЕЛЬСЬКІ ОНІМИ В ПОЕТИЧНОМУ ЛЕКСИКОНІ ВАСИЛЯ СТУСА»

Заголовок вказує на дослідження вживання євангельських онімій у поетичному лексиконі Василя Стуса.

Фонетичний рівень: Заголовок має певну ритмічну організацію, яка увиразнює важливість кожного компонента через чітке розмежування слів: «Євангельські оніми» та «поетичному лексиконі». Використання м'яких приголосних звуків, таких як «є», «в», «г» та «к», додає звучності та благозвучності.

Морфологічний рівень: Використання прикметників «євангельські» та «поетичному» створює зв'язок між релігійними текстами і літературним контекстом. Іменники «оніми» та «лексикон» вказують на об'єкти лінгвістичного аналізу — власні імена та словниковий запас, що характерні для

творчості Стуса. Слово «поетичному» є дативом, що вказує на належність лексику до поетичної мови.

Синтаксичний рівень: Заголовок є складеним, де перша частина «Євангельські оніми» є головною, а друга частина «в поетичному лексиконі Василя Стуса» уточнює контекст, в якому відбувається дослідження. Порядок слів підкреслює зв'язок між релігійними мотивами і творчістю конкретного поета.

Лексичний рівень: Вибір слів є досить специфічним і відображає науковий характер дослідження. Слово «євангельські» вказує на джерело, з якого походять оніми, тобто біблійні тексти, що мають велике значення в релігійних і літературних контекстах. «Оніми» є терміном з лінгвістики, що означає власні імена, і вони важливі для розуміння ідентичності персонажів та їхнього символічного значення в поезії. Слово «лексикон» вказує на словниковий запас, який використовує поет, що є важливим для розуміння його творчості.

«ІНВАРІАНТНА ЛІНГВОСТИЛІСТИКА ЖАНРУ МЕДІЙНОЇ РЕЦЕНЗІЇ»

Заголовок вказує на дослідження лінгвістичних особливостей медійної рецензії як жанру, з акцентом на його інваріантні характеристики

Фонетичний рівень: У заголовку використовуються м'які приголосні звуки, що робить його звучання чітким і організованим, з акцентом на термінах «лінгвостилістика» та «рецензії». Заголовок має певну ритмічну структуру завдяки повторенню акцентів на важливих термінах.

Морфологічний рівень: Слово «інваріантна» є прикметником, що вказує на сталість, незмінність характеристик жанру медійної рецензії, а «лінгвостилістика» та «рецензія» — це іменники, що описують предмет дослідження. У цьому контексті «лінгвостилістика» підкреслює, що дослідження стосуватиметься мовних і стилістичних аспектів жанру.

Синтаксичний рівень: Заголовок є простим, складається з трьох компонентів, що органічно пов'язані між собою через відсутність розділових

знаків. Його будова чітко вказує на те, що основний акцент робиться на лінгвістичну й стилістичну природу медійної рецензії, підкреслюючи її стабільні риси.

Лексичний рівень: Слова «інваріантна», «лінгвостилістика», «жанр» і «медійна рецензія» є термінами, що належать до лінгвістики, медіазнавства та теорії жанрів. «Інваріантність» вказує на дослідження стабільних елементів жанру, «лінгвостилістика» — на мовну й стилістичну організацію, «жанр» — на типову структуру повідомлення, а «медійна рецензія» підкреслює, що дослідження стосується саме медіаплатформ і їхніх специфічних характеристик.

Аналіз сприйняття наведених заголовків дозволяє зробити кілька важливих висновків щодо їхнього сприйняття та ефективності.

Ці заголовки є дуже специфічними і вказують на конкретні предмети та теми дослідження. Вони інформують читача про точну область вивчення, надаючи чітке розуміння того, що буде розглянуто в тексті. Заголовки містять терміни, які відносяться до вузьких академічних дисциплін (наприклад, «лінгвістика», «інваріантність», «болгарський взаємовплив»), що робить їх орієнтованими на певну наукову аудиторію.

Заголовки відзначаються високим рівнем технічності. Вони містять лексичні одиниці, що належать до різних підгалузей науки, таких як лінгвістика, філологія, соціокультурні дослідження тощо. Це може бути як плюсом, так і мінусом. З одного боку, така точність важлива для науковців і дослідників, які хочуть швидко зрозуміти суть дослідження. З іншого боку, вони можуть бути складними для ширшої аудиторії, що не спеціалізується на цих темах, що може знижувати їх доступність.

У заголовках використовуються терміни, що мають чітке і визначене значення в науковому середовищі. Вони виглядають сухо та технічно, що відповідає стандартам наукових публікацій. Однак така структура може бути важко сприйнята не фаховими читачами. Пояснення складних термінів або

використання більш доступних мовних конструкцій могли б зробити ці заголовки більш зрозумілими для більш широкої аудиторії.

Заголовки досить лаконічні й короткі, що є ознакою наукового стилю. Вони містять основні ключові поняття, що дають уявлення про досліджувану проблему, однак їх сприйняття може бути ускладнене через велику кількість спеціалізованих термінів. Для академічних читачів це не є проблемою, оскільки такі заголовки швидко фокусують увагу на темі.

Основною аудиторією для таких заголовків є науковці, студенти, аспіранти та дослідники в певних галузях, таких як лінгвістика, філологія, соціальні науки тощо. Ці заголовки, ймовірно, будуть важливі для тих, хто спеціалізується на темах, згаданих у них, і шукає глибоке і детальне розуміння конкретних аспектів досліджуваних предметів.

Заголовки є ефективними для наукової аудиторії, оскільки вони чітко передають зміст статей і відповідні наукові терміни. Вони забезпечують точність і технічну коректність, що є основним критерієм наукових публікацій. Однак для не спеціалізованого читача їх сприйняття може бути ускладнене через використання специфічної лексики та відсутність розділових знаків.

2.4. Розуміння заголовків наукових статей: кількісний аналіз

Розуміння заголовків наукових статей є важливим навичком для дослідників, студентів та професіоналів, які працюють з науковою літературою. Заголовки часто слугують першим фільтром, який допомагає визначити, чи варто витратити час на ознайомлення з повним текстом статті.

У наукових працях традиційно вирізняють два основні типи заголовків:

- 1) Описові заголовки – окреслюють предмет дослідження, не розкриваючи його результати чи гіпотези. Наприклад: «КОСМОНІМНИЙ КОМПОНЕНТ УКРАЇНСЬКОЇ ОНІМНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ». Цей заголовок дає чітке уявлення про тему дослідження, однак не передбачає конкретних висновків чи знахідок.

2) Аналітичні заголовки – містять більше інформації щодо результатів дослідження або його мети. Вони можуть містити вказівки на використані методи або конкретні висновки. Як-от: «РОЛЬ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІХ АНТРОПОНІМІВ ІЗ РОМАНІВ ІРЕН РОЗДОБУДЬКО У ТВОРЕННІ ОБРАЗІ». Такий заголовок не тільки визначає сферу дослідження, але й вказує на намір проаналізувати психологічні аспекти, що є важливим для глибшого розуміння роботи.

Стиль та мова заголовка також відіграють важливу роль. У наукових статтях зазвичай застосовується фахова термінологія, яка відповідає темі дослідження. Це забезпечує точне передавання змісту та уникнення двозначностей. Зокрема, у психологічній галузі заголовки може включати такі терміни, як «емоційний розвиток», «психологічні аспекти», «методи дослідження». Разом з цим важливо, щоб ці терміни були зрозумілими для професіоналів, але не надто вузькоспеціалізованими, аби не ускладнювати сприйняття статті ширшим колом читачів.

Загалом, заголовок є ключовим елементом не лише з точки зору привернення уваги до статті, але й з огляду на формування першого враження про важливість і серйозність наукового дослідження. Правильно сформульований заголовок збільшує шанси того, що стаття буде знайдена у пошукових системах, прочитана та цитована іншими науковцями.

Для кількісного аналізу розуміння дібраними заголовками(Додаток А) , ми можемо розглянути аналіз наведених нижче аспектів:

1. Кількість слів у заголовках: це допоможе нам зрозуміти, наскільки складні або довгі заголовки.
2. Тип речень: просте або складне речення.
3. Наявність розділових знаків: це може впливати на сприйняття та розуміння заголовків.

Аналіз кількості слів у заголовках дозволяє нам зрозуміти, як автори структурують та формулюють свої теми(таблиця 1).

Таблиця 1

Кількісний аналіз заголовків

Кількість слів	Кількість заголовків
3	1
4	6
5	15
6	16
7	16
8	17
9	10
10	7
11	4
12	4
13	2
14	2
16	1
17	2
19	1
22	1

Короткі заголовки (3-5 слів) зазвичай зосереджені на одній ключовій темі або понятті. Вони можуть бути використані для більш загальних тем або для акцентування уваги на конкретному аспекті дослідження. Такі заголовки є лаконічними і часто використовуються для позначення широких категорій або основних напрямків досліджень. Приклади включають «Українсько-болгарський взаємовплив» або «Говіркова специфіка густативів».

Середні заголовки (6-8 слів) є найбільш поширеними в аналізі. Вони містять достатньо інформації, щоб передати основну ідею або тему статті, включаючи кілька ключових слів для точнішого опису змісту. Такі заголовки балансують між лаконічністю та інформативністю, що є важливим для

наукових публікацій. Приклади включають «Лексика говірок Середнього Надбужжя» або «Функціонально-змістова еквівалентність різноструктурних синтаксичних одиниць».

Довгі заголовки (9-12 слів) часто використовуються для більш специфічних або складних тем. Вони можуть містити додаткові деталі або контекст, щоб краще пояснити, що охоплює стаття. Такі заголовки дозволяють авторам точніше визначити область дослідження та підкреслити його унікальність. Приклади включають «Семіотичний аналіз жанру медійної рецензії» або «Семантична деривація термінів освіти й науки».

Дуже довгі заголовки (13 слів і більше) зустрічаються рідко і можуть бути використані для дуже специфічних або вузькоспрямованих тем. Вони містять багато деталей, щоб точно передати суть дослідження, що може бути корисним для складних або міждисциплінарних тем. Приклад: «Особливості функціонування стійких висловлювань у структурі постмодерністських художніх текстів на прикладі творчості Анджели Картер».

Загалом, розподіл заголовків за кількістю слів свідчить про те, як автори намагаються балансувати між ясністю та деталізацією. Середня довжина заголовків (6-8 слів) підкреслює прагнення до ясності та конкретики, що є важливим для ефективного сприйняття наукових публікацій.

Аналіз типу речень у заголовках демонструє нам стиль і складність формулювань, які використовуються авторами(таблиця 2)

Таблиця 2

Розподіл заголовків за типом речень

Тип речення	Кількість заголовків
Просте	89
Складне	11

Прості речення складають переважну більшість заголовків (89%). Це свідчить про те, що автори прагнуть до ясності та зрозумілості. Прості речення легше сприймати і вони дозволяють швидко передати основну ідею або тему статті.

Такі заголовки зазвичай містять одну головну думку, що робить їх зручними для читачів, які швидко оглядають список публікацій. Наприклад : «Українсько-болгарський взаємовплив», «Лексика говірок Середнього Надбужжя».

Складні речення становлять меншу частину заголовків (11%). Вони можуть бути використані для більш складних або багатоаспектних тем, де потрібно передати більше інформації в одному заголовку.

Складні речення можуть включати додаткові подробиці або пояснення, що допомагає точніше визначити зміст статті. Зокрема: «Методологія лінгвографії мовної системи говірки: синтез міждисциплінарності та міжпарадигмальності», «Іменникові фразеологізми у медіазаголовках: семантико-граматичний аспект».

Розподіл заголовків за типом речень свідчить про те, що автори в основному віддають перевагу простим і зрозумілим формулюванням. Це може бути пов'язано з бажанням зробити наукові публікації більш доступними та зрозумілими для широкої аудиторії. Прості речення дозволяють швидко схопити суть статті, що є важливим для ефективного сприйняття інформації.

Аналіз наявності розділових знаків у заголовках дає нам уявлення про стиль написання та структурування інформації в наукових публікаціях(таблиця 3).

Таблиця 3

Розподіл заголовків за наявністю розділових знаків

Розділові знаки	Кількість заголовків
Без розділових знаків	64
Двокрапка	10
Дужки	10
Лапки	9
Дефіс	1
Кома	2

Скісна риска	1
--------------	---

Більшість заголовків (64%) не містять розділових знаків. Це свідчить про те, що автори прагнуть до простоти та ясності у формулюваннях. Такі заголовки легше сприймати і вони часто використовуються для позначення основних тем або категорій. Відсутність розділових знаків може також вказувати на те, що заголовки є короткими та лаконічними, що допомагає швидко передати основну ідею.

Двокрапка використовується в 10% заголовків. Вона часто застосовується для поділу заголовка на дві частини, де друга частина розкриває або конкретизує першу. Це дозволяє авторам включати додаткові деталі або пояснення. Приклади: «Методологія лінгвографії мовної системи говірки: синтез міждисциплінарності та міжпарадигмальності», «Іменникові фразеологізми у медіазаголовках: семантико-граматичний аспект».

Дужки також зустрічаються в 10% заголовків. Вони використовуються для введення додаткової інформації або пояснень, які не є основною частиною заголовка, але важливі для його повного розуміння. Приклади: «Лексичні засоби вираження вербальної агресії в соціальних мережах (на матеріалі коментарів у Facebook і Twitter на сторінках П. Порошенка і В. Зеленського)», «Особливості перекладу термінологічної аббревіації в науково-технічному дискурсі».

Лапки використовуються в 9% заголовків для виділення певних слів або фраз, які потребують особливої уваги або мають специфічне значення в контексті статті. Як-от: «Означальний простір «свого» світу в українських колядкових текстах», «Семантична трансформація українських лексем на позначення матеріальних першооснов буття».

Ці знаки зустрічаються рідше і використовуються для специфічних цілей, таких як поєднання слів (дефіс) або введення додаткових пояснень (кома, скісна риска). Приклади: «Літературно-художні антропоніми в прозі про війну – «обличчя» художнього твору», «Епістемічність слів на позначення впевненості/невпевненості».

Розподіл заголовків за наявністю розділових знаків свідчить про те, що автори в основному прагнуть до простоти та ясності, але в разі потреби використовують розділові знаки для додання додаткових деталей або пояснень. Це допомагає збалансувати між лаконічністю та інформативністю, що є важливим для ефективного сприйняття наукових публікацій.

Аналіз заголовків наукових статей, проведений на основі кількісних даних, показує, що автори прагнуть до ясності та зрозумілості у формулюваннях. Більшість заголовків складаються з простих речень і містять від 5 до 8 слів, що дозволяє швидко передати основну ідею або тему статті. Це свідчить про те, що автори намагаються зробити свої публікації доступними та зрозумілими для широкої аудиторії.

Крім того, розподіл заголовків за наявністю розділових знаків показує, що переважна більшість не містить таких знаків, що підкреслює прагнення до простоти.

Таким чином, кількісний аналіз заголовків наукових статей демонструє баланс між лаконічністю та інформативністю, що є важливим для ефективного сприйняття інформації в науковій літературі. Це увиразнює важливість чіткості та точності у формулюваннях, що сприяє кращому розумінню та сприйняттю наукових досліджень.

РОЗДІЛ 3. РОЗРОБЛЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОВІДНИКА ЗАГОЛОВКІВ НАУКОВИХ СТАТЕЙ У ВИМІРІ ПСИХОЛІНГВІСТИКИ

3.1. Принципи створення електронного довідника на основі результатів дослідження

Розробка електронного довідника як навчально-дослідницького та інформаційного ресурсу вимагає дотримання низки принципів, які забезпечують його ефективність, функціональність та зручність використання.

Варто зазначити, що в умовах сьогодення ключовим вектором розвитку освіти є інтеграція сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, забезпечення безперервного вдосконалення освітнього процесу, розширення можливостей здобуття освіти та підвищення її ефективності, спрямованої на молоде покоління. З-поміж засобів досягнення цієї мети, суспільством відзначається необхідність розробки індивідуалізованих модульних навчальних програм різних рівнів складності, адаптованих до конкретних потреб, а також видання електронних підручників та довідників.

Вчена Р. Меншикова стверджує, що застосування мультимедіа на занятті не тільки пробудить ваш захоплення предметом, котрий ви опановуєте, але й поліпшить ваш успіх у навчанні. Навчальне комп'ютерне програмне забезпечення та електронні підручники дозволяють кожному учню, незалежно від його знань, активно взаємодіяти з навчанням, індивідуалізувати власний процес навчання, контролювати себе, не лишатись пасивним споглядачем, а енергійно здобувати знання та оцінювати власні вміння. Більшість електронних книг мають сучасний інтерфейс, що відповідає вимогам ергономіки до комп'ютерного навчального обладнання(Меншикова:2014). Зокрема, вони надають можливість впроваджувати передові (в тому числі мультимедійні) методи презентації інформації, наприклад, освітні програми з анімацією та іншим.

Немало важливо, що електронні довідники можуть впроваджувати інтерактивні засоби оцінки знань задля перевірки засвоєного, зокрема для самоконтролю, і, по-третє, у непростій ситуації з теперішніми підручниками, електронні версії легко «завантажуються» на накопичувач чи флеш-пам'ять та готові до домашнього використання. Вони здатні забезпечити безперешкодний доступ до навчальних матеріалів, за умови розміщення на сервері (Меншикова:2014). Всупереч зовнішнім стимулам, учні починають відчувати

задоволення від процесу здобуття знань. Це обумовлено тим, що під час використання інформаційних технологій на уроках фізики, певна частина функцій вчителя тимчасово передається комп'ютеру.

Електронні посібники або довідники виконують лінію вагомих функцій і мають визначені цілі, які спрямовані на підвищення ефективності навчального процесу в умовах цифрової освіти.

У сучасному інформаційному просторі цифрові ресурси мають ключове значення для забезпечення доступу до знань. Одним з таких ресурсів, що широко використовується, є електронний довідник, який знайшов широке застосування як у науковій, так і в навчальній сферах.

Електронний підручник (довідник) – це видання у цифровому форматі для навчання, де навчальні матеріали згруповані та відповідають навчальній програмі. Вони містять цифрові об'єкти різних типів і пропонують інтерактивну взаємодію. Ці продукти розроблені з вбудованими структурами, словниками та функцією пошуку(Соломко:2013).

У науковій та освітній літературі електронний довідник визначається як довідкове видання практичного спрямування, що існує у цифровій формі та надає швидкий доступ до систематизованої інформації. Відповідно до Наказу Міністерства освіти і науки України № 1061 від 01.09.2016 року, електронний довідник — це електронне довідкове видання, де назви статей розташовані в алфавітному або систематичному порядку(Наказ МОН:2016). Це дає змогу користувачеві оперативно знаходити потрібну інформацію в межах певної теми чи галузі знань.

Схоже визначення наводить і наукова бібліотека Одеського національного університету імені І. І. Мечникова, де електронний довідник описується як структуроване цифрове джерело, яке містить впорядковані статті та має прикладний характер, орієнтоване на швидке отримання необхідної інформації(Бібліотека Мечникова).

Дослідник О. Дубовик звертає увагу на те, що ключовою особливістю електронного довідника є його інтерактивність, гіпертекстова організація та

здатність до швидкого оновлення інформації(Дубовик: 2020). Завдяки цим характеристикам, електронний довідник стає корисним інструментом не тільки для знаходження даних, але й для освітнього процесу, наукових досліджень та професійної діяльності.

Інтерактивність електронного довідника полягає в можливості взаємодії користувача з ним у реальному часі. Користувачі мають змогу формулювати питання, отримувати відповіді та працювати з інформацією різними способами. Така інтерактивність збільшує продуктивність навчання та роботи з довідником, оскільки користувач оперативно отримує відповіді на свої запити та може адаптувати інформацію до своїх потреб. Наприклад, у навчальному процесі інтерактивні довідники можуть містити тестові завдання, вікторини та інші навчальні матеріали, що сприяють активному засвоєнню знань.

Гіпертекстова структура електронного довідника базується на використанні гіперпосилань для організації інформації. Це дає змогу користувачеві оперативно переміщатися між різними частинами довідника та знаходити додаткову інформацію. Ця структура спрощує процес пошуку інформації та робить його ефективнішим, адже користувач може швидко переходити між пов'язаними темами(Морзе:2010). У наукових дослідженнях гіпертекстові посилання дозволяють дослідникам швидко знаходити джерела та додаткову літературу, що значно прискорює проведення досліджень.

Можливість оперативного оновлення даних означає, що інформація в довіднику може бути швидко змінена та оновлена. Це забезпечує актуальність інформації та дозволяє користувачам завжди мати доступ до найсвіжішої інформації. Така можливість особливо важлива в сферах, де інформація швидко змінюється, наприклад, у науці, технологіях чи законодавстві. Фахівці можуть оперативно отримувати інформацію про нові нормативні акти, технологічні інновації тощо, що збільшує їхню продуктивність та ефективність роботи.

Загалом, ці особливості роблять електронні довідники потужними інструментами для різних сфер діяльності. Вони покращують ефективність роботи та навчання, забезпечуючи швидкий доступ до актуальної інформації та

полегшуючи процес пошуку та використання даних. Завдяки інтерактивності, гіпертекстовій структурі та можливості оперативного оновлення даних, електронні довідники стають необхідними в сучасному інформаційному середовищі(Дубовик: 2020).

Загальноновизнано, що якість знань студентів суттєво визначається якістю навчальних ресурсів, використаних у процесі навчання. Електронний посібник розглядається як інноваційний та перспективний тип дидактичного інструменту, здатний виступати ефективним стимулом для зацікавлення студентів навчанням(Жук:2017).

За словами вченого Н. Фіголя, електронний підручник — це електронне навчальне видання, яке містить систематизований виклад навчальної дисципліни чи її частини. Він відповідає навчальній програмі та офіційно затверджений у цій якості. Підручник представлений у форматі, зручному для вивчення та викладання, проходить редакційно-видавничу обробку та призначений для розповсюдження без змін, маючи вихідні дані(Фіголь:2012).

Отже, електронний посібник чи довідник — це цифровий навчально-методичний інструмент, розроблений для самостійної роботи студентів з навчальним матеріалом. Він включає в себе різноманітні цифрові ресурси, такі як текстові документи, ілюстрації, аудіо- та відеофайли, інтерактивні завдання та контрольні тести, а також посилання на додаткові освітні ресурси. Зазвичай такий посібник розміщується на онлайн-платформі або в електронному освітньому середовищі вищого навчального закладу, забезпечуючи необмежений доступ у часі.

Розробка електронного довідника вимагає дотримання низки принципів, які забезпечують його ефективність, зручність у використанні та відповідність сучасним вимогам цифрової комунікації. У роботі П. Матермаха виділені наступні принципи, котрі сформувались на основі теоретичних досліджень у галузі інформаційних технологій, лінгвістики та педагогіки:

1. Принцип структурованості. Електронний довідник повинен мати чітку, логічну структуру, яка забезпечує зручну навігацію користувача. Зміст має бути

поділений на розділи або статті, згруповані за тематичними категоріями або алфавітним принципом.

2. Принцип доступності. Інтерфейс довідника має бути інтуїтивно зрозумілим, незалежно від рівня підготовки користувача. Контент повинен бути доступний з різних пристроїв (комп'ютерів, планшетів, смартфонів) та адаптований до різних операційних систем.

3. Принцип науковості та достовірності. Вся інформація, подана в довіднику, повинна базуватися на достовірних джерелах, мати наукове підґрунтя та відповідати тематиці ресурсу. У текстах мають бути посилання на авторитетні публікації, словники або енциклопедії.

4. Принцип оновлюваності. Оскільки інформація може змінюватися з плином часу, електронний довідник має передбачати можливість регулярного оновлення матеріалів. Це забезпечує його актуальність і відповідність сучасному стану науки або практики.

5. Принцип мультимедійності. Сучасні електронні довідники часто використовують не лише текстовий контент, а й зображення, аудіо- та відеофайли. Це допомагає краще засвоїти матеріал, активізує різні канали сприйняття інформації та робить довідник більш інтерактивним.

6. Принцип інтерактивності. Інтерактивні елементи (гіперпосилання, кнопки переходу, спливаючі підказки, пошукові поля) сприяють більш динамічній взаємодії користувача з ресурсом і значно покращують його функціональність.

7. Принцип орієнтації на користувача. Зміст, мова, стиль подачі інформації мають бути адаптовані до цільової аудиторії довідника. Наприклад, електронний довідник для студентів буде відрізнятися за рівнем подачі від ресурсу, орієнтованого на викладачів чи науковців.

8. Принцип інтеграції. Електронний довідник може взаємодіяти з іншими інформаційними ресурсами — наприклад, базами даних, словниками, пошуковими системами, що розширює можливості користувача в отриманні додаткових знань(Matarneh:2017)

Немало важливо, що головні цілі електронного посібника (довідника) випливає з реалій сучасного освітнього простору, сформованого у добу цифрових технологій, а також з наміру сформувати зі студента активного й самостійного суб'єкта навчання. Електронний посібник розробляють для підтримки результативної самостійної праці, надаючи кожному студентові можливість опановувати навчальний матеріал згідно з власним темпом, зважаючи на індивідуальні особливості сприйняття інформації.

Ми можемо стверджувати, що електронний довідник — це сучасний цифровий інформаційний ресурс, який поєднує традиційні функції довідника з перевагами цифрових технологій: швидким пошуком, зручною навігацією, доступністю та можливістю інтеграції мультимедійного контенту. Його створення передбачає не тільки наповнення змістом, але й ретельну роботу над структурою, дизайном та функціональністю.

Створення електронного підручника – це мистецтво, яке потребує від вчителя володіння необхідними інформаційно-комунікаційними здібностями. Для ефективного виконання всіх своїх функцій, електронний посібник повинен відповідати певним вимогам: універсальність, комфортність, стабільність, захищеність, доступність (питання забезпечення учня технікою для роботи з електронною освітньою програмою поки що залишається актуальним)

Таким чином електронні довідники(посібники) є наріжним каменем сучасної освіти, орієнтованої на заохочення самостійності студентів. Їхня центральна функція – підтримувати індивідуальне навчання, розвивати навички самоконтролю та відповідальності, а також гарантувати комфортний доступ до високоякісних навчальних матеріалів. Через інтерактивність, мультимедійність та здатність до швидкого оновлення контенту, електронні посібники сприяють підвищенню мотивації до навчання та ефективному засвоєнню знань, водночас оптимізуючи роботу викладача в цифровій педагогічній системі.

3.2. Структура та функціонал електронного довідника

Для створення електронного довідника з обраної теми ми обрали платформу Google Sites, що є потужним, зручним і доступним інструментом для створення веб-сайтів. Це рішення обумовлене кількома вагомими факторами, які забезпечують високий рівень ефективності, зручності та функціональності при роботі з довідковими матеріалами.

Варто підкреслити, що Google Сайти – це сервіс, котрий розроблено для швидкого створення веб-сайтів, припускаючи, що потреби у знаннях з програмування чи розмітки відсутні, не кажучи вже про технічні тонкощі налаштування веб-сервісів та баз даних(Польовик:2017).

В першу чергу, Google Сайти це інструмент, розроблений для максимально широкого кола користувачів, незалежно від їхнього досвіду в розробці веб-сторінок. Інтерфейс платформи створений так, щоб бути надзвичайно інтуїтивно зрозумілим, що дає змогу навіть людям, котрі не мають попереднього досвіду в програмуванні, легко створювати й адаптувати веб-сайти. Завдяки своїй простоті, навіть студенти, що не володіють спеціальними технічними навичками, можуть без проблем створити сайт, який відповідає вимогам навчальної або наукової роботи. Це дає змогу заощадити час на вивчення складних інструментів і зосередитись більше на наповненні та структурі посібника.

Однією з ключових моментів, який вплинув на рішення щодо вибору Google Sites, є його безкоштовність. Платформа дозволяє розробляти та оприлюднювати веб-сайти, не вимагаючи оплати додаткових сервісів чи ліцензій, що є критичним чинником для студентського проекту з обмеженим фінансуванням. До того ж, доступ до платформи реалізується через стандартний обліковий запис Google, що спрощує процес реєстрації та авторизації. Це гарантує зручний доступ до створеного контенту з будь-якої точки світу за наявності інтернет-з'єднання.

Важливим для нас була підтримка інтеграції з іншими популярними продуктами Google, на кшталт Google Docs, Google Sheets, Google Slides, Google Forms та інших. Це відкриває можливість додавати на сайт відео, документи,

таблиці, презентації та інші мультимедійні речі без потреби використання сторонніх сервісів або додаткових інструментів. Через таку інтеграцію, наповнення довідника стає різноманітнішим та привабливішим для відвідувачів, що сприяє кращому розумінню та запам'ятовуванню інформації.

Важливим аспектом є адаптивний дизайн Google Sites, який автоматично налаштовує вигляд сайту під різні розміри екрану. Це забезпечує зручність перегляду довідника на різноманітних пристроях: від комп'ютерів до мобільних телефонів і планшетів. У сучасному світі, коли користувачі все частіше звертаються до онлайн-ресурсів через смартфони, наявність адаптивного дизайну є критично важливою. Завдяки цьому користувачі можуть швидко знайти потрібну інформацію на сайті, незалежно від того, чи використовують вони ноутбук, планшет чи мобільний телефон.

Однією з основних переваг Google Sites є можливість швидкого оновлення та редагування контенту. Всі зміни можна вносити в реальному часі, що дозволяє оперативно реагувати на нові наукові дослідження чи зміни в інформації. Це важливо для підтримки актуальності довідника, оскільки наукові теми можуть швидко еволюціонувати, і необхідно вчасно вносити оновлення без значних зусиль чи додаткових витрат часу.

Варто зазначити, що цей інструмент підтримує спільну роботу, що дає змогу кільком користувачам одночасно докладати зусилля до одного сайту. Це надзвичайно важливо для командних проєктів, де кожен учасник може зосереджуватися на визначеному розділі чи сторінці. Така функція забезпечує продуктивну командну взаємодію та пришвидшує процес розробки та наповнення довідника. Редагування та коментування відбуваються в режимі реального часу, значно спрощуючи узгодження дій між учасниками.

Також цей сайт дає змогу впорядкувати структуру веб-сторінки, що дає змогу поділяти довідник на різні розділи й підрозділи. Це допомагає відвідувачам швидко знаходити потрібну інформацію, відшукувати відповідні теми, терміни або приклади, що значно спрощує процес пошуку. Крім того, опція додавання інтерактивних компонентів, як-от форми для зворотного

зв'язку, опитування або тести, робить довідник більш захоплюючим та корисним для користувачів.

Отже, наш електронний довідник «Заголовки наукових статей у вимірі психолінгвістики» складається з восьми основних сторінок, кожна з яких виконує свою функцію та надає користувачам необхідну інформацію для вивчення цієї теми. Наведемо детальний опис розроблених сторінок довідника:

1. Головна сторінка . Головна сторінка є візитною карткою електронного довідника. Вона містить назву довідника та коротку інтродукцію, яка знайомить користувача з темою дослідження заголовків наукових статей у психолінгвістиці. Вступна частина пояснює значення цієї теми та її актуальність для наукової та практичної діяльності. Також на головній сторінці розміщено навігаційне меню, яке дозволяє швидко перейти до інших розділів довідника.

2. Сторінка «Теоретичні основи дослідження заголовків наукових статей». Ця сторінка присвячена теоретичним аспектам дослідження заголовків наукових статей. Вона містить основні поняття та категорії, які використовуються для аналізу заголовків, такі як «структура заголовка», «функція заголовка» та «типи заголовків». Важливою частиною цієї сторінки є огляд теоретичних підходів до аналізу заголовків у психолінгвістичних текстах, а також розгляд їх ролі у науковому спілкуванні та когнітивному сприйнятті.

3. Сторінка «Структурні особливості заголовків». На цій сторінці детально розглядаються типи заголовків, що використовуються в наукових статтях: описові, гіпотетичні, питальні та інші. Для кожного типу заголовка надано пояснення його структурних характеристик та функцій. Також тут розглядаються лексичні та граматичні особливості, які роблять заголовки ефективними та зрозумілими для читачів.

4. Сторінка «Мовні засоби створення заголовків». Ця сторінка присвячена мовним засобам, що використовуються для формулювання заголовків наукових статей. Вона охоплює різноманітні лексичні одиниці, такі як фразеологізми, метафори та інші мовні конструкції, які можуть бути

застосовані для створення привабливих і зрозумілих заголовків. Крім того, розглядаються граматичні структури, що формують заголовки, і їхній вплив на сприйняття тексту.

5. Сторінка «Приклади заголовків наукових статей у психолінгвістиці». На цій сторінці користувачі знайдуть реальні приклади заголовків наукових статей з психолінгвістики. Для кожного прикладу надається короткий аналіз, що включає розбір структури заголовка, використаних мовних засобів та їх відповідність науковому стилю. Ця сторінка дозволяє користувачам зрозуміти, як застосовуються теоретичні принципи на практиці, і служить орієнтиром для створення власних заголовків.

6. Сторінка «Тест для перевірки знань». Інтерактивний тест на цій сторінці дозволяє перевірити рівень знань користувачів щодо заголовків наукових статей. Тест складається з різних питань, які охоплюють теоретичні та практичні аспекти формулювання заголовків, їх аналізу та використання мовних засобів

7. Сторінка «Термінологічний мінімум». Ця сторінка містить визначення та пояснення основних термінів, що використовуються при аналізі заголовків наукових статей. Кожен термін супроводжується коротким коментарем, що пояснює його значення в контексті психолінгвістичних досліджень. Це дозволяє користувачам краще зрозуміти специфічну термінологію, що застосовується у наукових публікаціях.

8. Сторінка «Додаткові ресурси». На цій сторінці зібрані корисні посилання на наукові статті, книги, онлайн-курси та інші ресурси, які можуть бути корисними для поглибленого вивчення теми заголовків наукових статей. Всі ресурси мають безпосереднє відношення до аналізу наукових заголовків і психолінгвістичних підходів. Користувачі можуть звертатися до цієї сторінки, щоб знайти додаткові джерела для подальших досліджень.

Кожна з цих сторінок має чітку структуру та зрозумілий зміст, що дозволяє користувачам ефективно вивчати матеріал і застосовувати знання на практиці. Створений електронний довідник є інтерактивним і зручним у

використанні, що дозволяє здобувати нові знання та навички у сфері психолінгвістики та аналізу наукових текстів.

Варто зазначити, що електронний довідник «Заголовки наукових статей у вимірі психолінгвістики» має ряд функціональних можливостей, які забезпечують зручність у роботі та ефективність використання. Однією з ключових функцій є наявність навігаційного меню, що дозволяє користувачеві безперешкодно переміщатися між основними розділами довідника. Це меню включає такі сторінки, як теоретичні засади, приклади заголовків, тести для перевірки знань, термінологічний мінімум та додаткові ресурси. З таким меню користувач може швидко орієнтуватися у матеріалі, що значно покращує досвід взаємодії з довідником.

З немало важливих функцій є інтерактивні тести, які дозволяють перевірити знання користувачів з теми, а також надати їм зворотний зв'язок про правильність відповідей. Тести складаються з різних типів запитань, що дають можливість перевірити як теоретичні, так і практичні знання. Вони оцінюються автоматично, і користувач отримує детальний аналіз своїх відповідей, що дозволяє покращити розуміння матеріалу.

Для зручності пошуку необхідної інформації в довіднику реалізована функція пошуку. Користувач може ввести ключове слово чи фразу, і система миттєво запропонує релевантні сторінки. Це функціонал значно полегшує процес пошуку конкретної інформації, зокрема у випадках, коли користувач шукає відповідь на специфічне питання.

Для глибшого вивчення матеріалу довідник надає посилання на зовнішні ресурси, такі як наукові статті, електронні книги, що дозволяють користувачам розширити свої знання в області психолінгвістики та аналізу наукових заголовків.

Крім того, електронний довідник адаптований для мобільних пристроїв, що дає можливість користувачам звертатися до матеріалу з будь-якого місця та в будь-який час. Це особливо корисно для тих, хто вивчає матеріал на ходу або використовує довідник для підготовки до лекцій та семінарів.

Всі ці функції разом створюють зручний та інтуїтивно зрозумілий інструмент для навчання, який дозволяє ефективно вивчати матеріал, перевіряти знання та отримувати зворотний зв'язок. Користувачі можуть працювати з довідником в будь-який зручний час, що робить цей ресурс корисним як для студентів, так і для дослідників.

Підводячи підсумки, розроблений електронний довідник «Заголовки наукових статей у вимірі психолінгвістики» є ефективним інструментом для навчання та самостійної роботи з матеріалом. Його структура продумана таким чином, щоб максимально спростити доступ до інформації та забезпечити зручність користування. На основі платформи Google Sites вдалося реалізувати інтерактивні елементи, такі як тести для перевірки знань, термінологічний мінімум, а також вкладки з додатковими матеріалами та ресурсами для глибшого вивчення теми.

Функціонал довідника включає автоматичну оцінку тестових відповідей, можливість пошуку необхідної інформації, а також наявність мультимедійних елементів, що роблять навчальний процес більш динамічним і доступним. Особливістю довідника є його адаптивність для мобільних пристроїв, що дозволяє користувачам працювати з матеріалом у будь-який час і в будь-якому місці. Залучення зовнішніх ресурсів та посилань на наукові статті робить довідник не лише навчальним, але й інструментом для подальшого розвитку вивчення наукової теми.

Загалом, структура та функціонал електронного довідника відповідають основним вимогам до сучасних навчальних ресурсів, що дозволяє досягти високої ефективності в процесі навчання та самоперевірки знань.

3.3. Етапи реалізації електронного довідника для презентації наукових заголовків

Етапи реалізації електронного довідника для презентації наукових заголовків були сплановані та виконані з урахуванням необхідності створення

зручного та інформативного ресурсу для користувачів. Кожен етап проходив через певні етапи, починаючи від визначення мети і цілей проекту до остаточного тестування та запуску довідника.

Першим етапом було чітке визначення цілей і завдань проекту. Метою електронного довідника було створення ресурсу, який не лише ознайомить користувачів з основами написання наукових заголовків, але й надасть можливість перевіряти свої знання та аналізувати різні приклади заголовків наукових статей. У результаті було сформульовано завдання: підготувати інформаційний матеріал, створити тести для перевірки знань та забезпечити інтерактивність ресурсу, щоб користувач міг поглиблено вивчати тему.

Наступним етапом стало проектування структури довідника. Визначилися основні розділи та сторінки, які мають бути включені до електронного посібника. Головна сторінка довідника містила його назву та короткий опис, а також навігаційне меню для зручності користувачів. Далі було створено сторінки з теоретичними матеріалами, де детально пояснювалися основи психолінгвістики та структура наукових заголовків. Також на цих сторінках розміщувалися приклади заголовків, які були проаналізовані з точки зору їхніх мовних та стилістичних особливостей.

Важливим етапом було зібрання матеріалів для контенту довідника. Зокрема, було проведено ретельний аналіз наукових статей та публікацій, які допомогли сформувати глибоке розуміння теми. Підготовка теоретичних матеріалів включала вивчення принципів створення заголовків, правил їх структуризації, а також особливостей їх функціонування в різних жанрах наукових текстів. Крім того, були підготовлені тести для перевірки знань, в яких користувачі могли перевірити свою здатність створювати правильні наукові заголовки та аналізувати їх.

Паралельно з підготовкою контенту був розроблений інтерфейс довідника. Задля зручності користування платформою Google Sites, обраною для створення довідника, був створений простий і зрозумілий дизайн.

Користувачі мали можливість швидко переходити між розділами за допомогою навігаційного меню.

Інтеграція мультимедійних елементів, таких як відео, інфографіка та інтерактивні елементи, значно покращила сприйняття інформації. Відео пояснення про структуру заголовків та їх значення для наукових текстів допомогли користувачам краще зрозуміти теоретичний матеріал. Інтерактивні вправи та завдання дали можливість відпрацьовувати нові знання, а інфографіка полегшувала засвоєння складних концептів.

Наступним етапом було тестування довідника. Після завершення розробки всі функції довідника були перевірені на коректність роботи. Важливими аспектами тестування були перевірка функціональності навігації, правильність роботи тестів та оцінки результатів, а також оцінка зручності інтерфейсу.

Після успішного тестування електронний довідник було запущено на платформі Google Sites, він доступний для усіх користувачів.

Останнім етапом було оцінювання ефективності довідника та збору зворотного зв'язку від користувачів. На основі отриманих відгуків було вирішено провести декілька оновлень довідника, додавши нові тести та оновивши деякі матеріали, щоб вони були ще актуальнішими та кориснішими для користувачів.

У підсумку, створення електронного довідника стало важливим етапом вивчення наукових заголовків у психолінгвістичному контексті. Розроблений ресурс ефективно поєднує теоретичні знання з практичними вправами, що дозволяє користувачам глибше освоїти тему і застосовувати отримані знання на практиці.

Посилання на електронний довідник :
<https://sites.google.com/view/dovidnyk-el?usp=sharing>

ВИСНОВКИ

У ході виконання дипломного дослідження було здійснено комплексний аналіз заголовків наукових текстів у психолінгвістичному вимірі, зосереджений на виявленні їхніх структурно-семантичних, функціональних і когнітивних характеристик. У підсумку сформовано уявлення про заголовок як багаторівневу одиницю академічного дискурсу, яка поєднує лінгвістичну форму, комунікативну мету та психолінгвістичну природу сприйняття.

Проведене дослідження дозволило дійти таких основних висновків:

1. Поняття тексту в сучасній лінгвістиці та психолінгвістиці розглядається як багатоаспектна одиниця мовлення, яка поєднує в собі когнітивні, комунікативні, структурні та прагматичні компоненти. Особливе місце в тексті посідає заголовок — структурно-сміслова одиниця, що виконує функцію анонсування, узагальнення змісту та орієнтації читача. Водночас

заголовок є елементом, який активно взаємодіє з когнітивною сферою сприйняття, ініціюючи низку асоціативних, логічних і прагматичних процесів.

2. Заголовок як компонент тексту характеризується багатofункціональністю. Серед провідних функцій виділено номінативну, інформативну, прагматичну, орієнтувальну та емотивну. Він не лише подає тему тексту, а й активізує когнітивні схеми сприйняття, задає очікування щодо жанру, стилю й наукової специфіки статті. Встановлено, що заголовки наукових текстів мають тенденцію до номінативності, точності, лаконічності й термінологічної насиченості, що відрізняє їх від заголовків у публіцистиці чи художній літературі.

3. У специфіці заголовків наукових текстів простежується вплив академічного стилю, що передбачає відповідність вимогам об'єктивності, інформативності та структурної чіткості. Виокремлено основні типи заголовків: описові, інформативні, запитальні, комбіновані. Крім того, спостерігається тенденція до використання складних іменникових конструкцій, термінологічної лексики, віддієслівних іменників та уникання емоційно забарвлених елементів. Окрему увагу приділено культурно-мовним відмінностям заголовків у різних академічних традиціях.

4. Психолінгвістичний підхід до аналізу заголовків дозволив розглядати їх не лише як результат мовленнєвої діяльності, а як одиницю, що активує складні когнітивні й емоційні механізми. Було досліджено психолінгвістичні методи, що дозволяють аналізувати процеси сприйняття та розуміння заголовків: метод семантичного диференціала, асоціативні експерименти, методики суб'єктивної інтерпретації, корпусний аналіз. На підставі аналізу теоретичних та емпіричних джерел виявлено ключові параметри, що впливають на сприйняття заголовка: інформативність, лексична складність, синтаксична структура, наявність ключових понять і термінів.

5. У результаті огляду емпіричних даних було виявлено, що ефективне сприйняття заголовка пов'язане з його структурною чіткістю, тематичною релевантністю та відповідністю очікуванням цільової аудиторії.

Запитальні або незвичні заголовки можуть сприяти активізації уваги, однак водночас потребують більшого когнітивного зусилля для розуміння. Це особливо актуально для міждисциплінарних досліджень, де стикаються різні терміносистеми.

6. Типологія заголовків, сформована в межах дослідження, ґрунтується на поєднанні структурно-семантичних і психолінгвістичних критеріїв. Запропоновано класифікацію за типом мовленнєвого акту (номінативні, оцінні, інтригуючі), за структурою (односкладні, двочастинні, із підзаголовками), за когнітивним навантаженням (простий/складний заголовок), а також за типом впливу на реципієнта (нейтральний, мотиваційний, експресивний).

7. Практичним результатом дослідження стало створення електронного навчального довідника, який структуровано подає матеріал з теми дослідження. Довідник містить пояснення типів заголовків, приклади з реальних наукових текстів, коментарі щодо їх структури та функціональності, а також короткі методичні рекомендації з формулювання заголовків. Ресурс розміщено на базі Google Sites, що забезпечує його доступність і гнучкість у використанні.

8. Упровадження електронного довідника у навчальний процес відкриває нові можливості для самостійної та проєктної роботи студентів, дозволяє підвищити якість підготовки до написання наукових текстів, формує навички критичного аналізу заголовків і практичного редагування. Довідник може бути інтегрований у курси з психолінгвістики, стилістики, редагування та академічного письма.

Таким чином, проведене дослідження продемонструвало, що заголовок наукового тексту — це не лише формальна одиниця, а повноцінний об'єкт лінгвістичного та психолінгвістичного аналізу, який поєднує інформаційну насиченість, когнітивне навантаження та прагматичну ефективність. Створення електронного довідника є не лише прикладною реалізацією дослідження, а й внеском у розвиток цифрової лінгвоосвіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Акімова Н. Проблема розуміння тексту в сучасній психолінгвістиці. Наукові записки Нац. ун-ту «Острозька академія». Серія: Філологічна. 2012. Вип. 30. С. 104–106.
2. Арешенков Ю.О. Лінгвістичний аналіз художнього тексту: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Кривий Ріг: Видавничий дім, 2007. – 177 с.
3. Бацевич Ф. С. Методологічні засади сучасної лінгвістичної прагматики // Мовознавство. - 2016. - № 6. - С. 23-28
4. Бекетова О.В. Лінгвістична структура тексту. *Studia Linguistica*: Збірник наукових праць. 2009. Випуск 2. С.40-45
5. Беляєв О.М. Концепція інтенсивного навчання мови / О.М. Беляєв // Українська мова і література в школі. – 1991. – № 6. – С. 26–30
6. Богданова Н. Г. Електронний підручник як засіб навчання / Н. Богданова // Гуманізація навчально-виховного процесу : збірник наукових праць / [За заг. ред. проф. В. І. Сипченка]. – Слов'янськ : СДПУ, 2011. – Вип. LV. – Ч. II. – С. 78-88
7. Бідюк О. В. Новітня методологія дослідження художнього тексту: прикладні аспекти психоаналізу / О. В. Бідюк // Питання літературознавства. – 2007. – Вип. 74. – С. 309–316
8. Манакін В. М. Мова і міжкультурна комунікація : навчальний посібник / В. М. Манакін. – Київ : Видавничий центр «Академія», 2012. – 288 с.
9. Великий тлумачний словник сучасної української мови / укл. та гол. ред. О. Єрошенко. — Донецьк: Глорія Трейд, 2012. — 864 с.

10. Войтович Н.В., Найдьонова А.В. Використання хмарних технологій Google та сервісів web 2.0 в освітньому процесі. Методичні рекомендації. Дніпро: ДПТНЗ «Дніпровський центр ПТОТС», 2017. 113 с
11. Волкова, Т. Методичні засади створення і використання електронного підручника у професійній підготовці кваліфікованих робітників: Методичний посібник. Київ: ІПТО НАПНУ. 2012.427с.
12. Волошина Н.. Психолінгвістичні аспекти сприйняття рекламного тексту. Науковий журнал «Молодий вчений». № 4 (56) (2018). С.638-641.
13. Григорова А.А. Розробка електронних підручників для комп'ютерної системи навчання / А.А. Григорова, О.В. Каширських, Н.В. Гребенюк. // Вісник ХНТУ. – 2005. – №1 (21). – С. 535-537
14. Грищенко Т. Г., Нікітенко О. М., Дейнеко Ж. В. Створення електронних підручників засобами видавничої системи LaTeX. – Київ : Інститут інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України, 2020. – 84 с4
15. Дружина Т. А. Психолінгвістичний підхід до аналізу художнього твору (на матеріалі уривка з роману М. L. Stedman «The Light between Oceans»). Науковий вісник ПНПУ ім. К. Д. Ушинського. 2019. № 28. С. 86–94.
16. Дуденко О. Порівняльні конструкції української мови: до методики розрізнення порівнянь при вивченні в основній школі / О. Дуденко, І. Шевчук // Психолого-педагогічні проблеми сільської школи. - 2017. - Вип. 56. - С. 72-80
17. Дячук Н. В. До проблем дослідження художнього тексту у психолінгвістиці. Актуальні проблеми філології та перекладознавства. Вип. 10. 2016. С. 241–244.
18. Експериментальні методи в психолінгвістиці : методичні вказівки до наукового семінару «Основи психолінгвістики» для студентів IV курсу денної форми навчання спеціальності «Прикладна лінгвістика» / укл. Н. М. Галунова. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2015. – 28с.
19. Єщенко Т. А. Лінгвістичний аналіз тексту : навчальний посібник / Т. А. Єщенко. – Київ : Видавничий центр «Академія», 2009. – 264 с.

20. Жук Ю.О. Електронний підручник та проблема систематики комп'ютерно-орієнтованих засобів навчання / Ю.О. Жук, М.П. Шишкіна // Режим доступу: www.ime.edu-ua.net/cont/Shish2.doc

21. Жуковська В. В. Вступ до корпусної лінгвістики: навчальний посібник / В. В. Жуковська – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2013. – 142 с

22. Засекін С. В. Психолінгвістичні універсалії перекладу художнього тексту : монографія. Луцьк : волин. нац. ун-т ім. Лесі українки, 2012. 272 с.

23. Кирилюк О. Основи психолінгвістичного дослідження безадресного письмового дискурсу (на прикладі щоденникових записів В. Винниченка). Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія : Філологічні науки. Вип. 128. 2014. С. 197–200.

24. Козаченко Ю. А. Психолінгвістичний аналіз внутрішнього монологу героя драматичного твору (на основі драми Бертольта Брехта «Життя Галілео»). Траектория науки : Международный электронный научный журнал. 2016. Т. 2. № 12. С. 41–45.

25. Кочан І.М. Лінгвістичний аналіз тексту : навч. посіб. / І. М. Кочан. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Київ : Знання, 2008. – 423 с.

26. Крупа М. Лінгвістичний аналіз художнього тексту. - Тернопіль: Підручники і посібники, 2005. - 416 с.

27. Куранова С. І. Проблеми дослідження мовної особистості у психолінгвістиці. Вісник Маріупольського державного гуманітарного ун-ту. Сер.: Філологія. 2017. №16. С. 90–97.

28. Куранова С.І Основи психолінгвістики: навч. посібник / С.І Куранова. – К.: ВЦ «Академія», 2012. – 208 с.

29. Лакомська І. В. Заголовок із фразеологізмом як сугестійний маркер медійного повідомлення/ І. В. Лакомська // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Лінгвістика. – 2018. – Вип. 33. – С. 91-94.

30. Літературознавча енциклопедія: у 2 т. Т. 2 : М – Я / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. – Київ : ВЦ «Академія», 2007. – 624 с.
31. Лупаренко Л. А. Теорія і досвід використання електронних відкритих журнальних систем: монографія / Л. А. Лупаренко / за наук. ред. проф. О. М. Спіріна. – Київ: Компринт, 2019. – 195 с.
32. Макарова З. С. Проблеми класифікації (типологізації) форми державного правління / З. С. Макарова // Бюлетень Міністерства юстиції України. - 2015. - № 1. - С. 67-72
33. Макарова З. С. Проблеми класифікації (типологізації) форми державного правління / З. С. Макарова // Бюлетень Міністерства юстиції України. - 2015. - № 1. - С. 67-72
34. Морзе Н. В. Критерії якості електронних навчальних курсів, розроблених на базі платформ дистанційного навчання / Морзе Н. В., Глазунова О. Г. // Інформаційні технології в освіті. – 2010. – № 7. – С. 63-75.
35. Наказ Міністерства освіти і науки України № 1061 від 01.09.2016 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1695-12#Text>
36. Наукова бібліотека Одеського національного університету імені І. І. Мечникова URL: <https://dspace.onu.edu.ua/home>
37. Наumenко А. М. Філологічний аналіз тексту (основи лінгвопоетики) / А. М. Наumenко. – Вінниця : Нова книга, 2005. – 416 с.
38. Недашківська Т. Є. Експеримент у психолінгвістиці (з досвіду роботи) : монографія. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2019. – 230 с
39. Охріменко, Г. В. Основні принципи та проблеми впровадження електронного документообігу в організації / Г. В. Охріменко // Наукові записки. Серія «Культура та соціальні комунікації» / за заг. ред.. Л. В. Квасюк. – Острого: Видавництво національного університету «Острозька академія», 2009. – Вип. 1. – С. 300-307.
40. Папіш В. Психолінгвістика: навчально-методичний посібник для проведення практичних занять для студентів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм навчання спеціальності 035 «Філологія»,

спеціалізації 035.01 «Українська мова та література», освітньої програми «Українська мова та література». Ужгород, 2023.

41. Пентилюк І. С. Мовний етикет та його роль у вихованні підлітків / І. С. Пентилюк // Наукові записки [Національного університету "Острозька академія"]. Серія : Психологія і педагогіка. - 2011. - Вип. 18. - С. 210-215.

42. Підручник нового покоління: електронні підручники і посібники в навчальному процесі школи та вищого навчального закладу : бібліогр. покажч. (2003–2017 рр.) / уклад.: В. П. Балюк, С. В. Спірякова (відп. за вип.), О. В. Токміленко, О. Б. Чорней ; Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка, Бібліотека імені М. А. Жовтобрюха. – Полтава, 2018. – 35 с.

43. Проблеми семантики слова, речення та тексту : збірник наукових праць / Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України, Київський національний лінгвістичний університет ; відп. ред. Н. М. Корбозерова. – Київ : Видавничий центр КНЛУ, 1997–2012. – Вип. 28. – 2012. – 443 с.

44. Ревенко В. Прагматичні особливості заголовків сучасних британських і американських інтернет-видань / В. Ревенко // Південний архів. Філологічні науки. - 2018. - Вип. 73. - С. 125-129.

45. Різун В. В. Літературне редагування : підручник для студентів факультетів журналістики / В. В. Різун. – Київ : Либідь, 1996. – 236 с.

46. Рогач Л.В. Заголовки в контексті науково-технічної літератури : монографія / [авторський колектив] ; ДВНЗ «Ужгородський національний університет». – Ужгород : УжНУ, 2020. – 132 с

47. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми : підручник / О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля-К, 2008. – 711 с.

48. Соломко, З. К. Електронний посібник як ефективний засіб організації самостійної навчально-пізнавальної діяльності студентів. Молодий вчений, (3), 2016. С. 433–436.

49. Фіголь, Н. Електронний навчальний посібник чи підручник: до проблеми визначення. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Проблеми української термінології, (733), 2012. С.53–56.
50. Холод О. Соціальна автоідентифікація політика в біографічному інтерв'ю: психолінгвістичний аспект. URL : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Psyholing/2008_2/statti/08homipa.p
51. Чепелева Н. В. Текст і читач : посібник / Н. В. Чепелева ; Ін-т психології ім. Г. С. Костюка НАПН України. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2015. – 124 с
52. Юлдашева Л. Заголовки творів сучасної української літератури: мотиваційний аспект / Л. Юлдашева // Філологічні науки. - 2016. - Вип. 22. - С. 115-121
53. Юрженко В.В. Проблеми медіаосвіти в контексті підручникотворення в системі профтехосвіти / В.В.Юрженко // Збірник статей Методологічного семінару «Медіаосвіта в Україні: наукова рефлексія викликів, практик, перспектив». – К.: Ін-т соціальної та політичної психології НАПН України, 2013. – С. 574-584. Електронний ресурс: <http://ispp.org.ua/files/1369216397.pdf>
54. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови : підручник / К. Ф. Шульжук. – Київ : Видавничий центр «Академія», 2004. – 408 с.
55. Яценко Н. О. Функціонально-стильовий напрям в українському термінознавстві кін. XIX – поч. XXI ст. / Н. О. Яценко // Наукові записки [Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя]. Серія : Філологічні науки. - 2011. - Кн. 2. - С. 40-45
56. Deese J. Structure of associations in language and thought. Baltimore – Maryland : Johns Hopkins Press, 1990. 216 p.
57. Garfield E. Citation Indexing — Its Theory and Application in Science, Technology, and Humanities. New York: John Wiley & Sons, 1979. 274 p.

58. Harris, Z. *Methods in Structural Linguistics* / Z. Harris. – Chicago: University of Chicago Press, 1951. – 384 p.
59. Kelly, G. A. (1955). *The psychology of personal constructs. Volume 1: A theory of personality*. W.W. Norton & Company.
60. Matarneh R., Maksymova S., Deineko Zh., Lyashenko V. Building Robot Voice Control Training Methodology Using Artificial Neural Net // *International Journal of Civil Engineering and Technology*. 2017. Vol. 8 (10). P. 523–532.
61. Miller, G. A. (1956). The magical number seven, plus or minus two: Some limits on our capacity for processing information. *Psychological Review*, 63(2), 81-97
62. Osgood C., Suci G., Tannenbaum P. (1957). *The measurement of meaning* / C. Osgood, G. Suci. – Urbana: The University of Illinois Press, 1957. – 237 p.

ДОДАТКИ

Номер	Заголовок	Видання	Аналіз
1.	<u>МЕТОДОЛОГІЯ</u> <u>ЛІНГВОГРАФІЇ МОВНОЇ</u> <u>СИСТЕМИ ГОВІРКИ:</u> <u>СИНТЕЗ</u> <u>МІЖДИСЦИПЛІНАРНОСТІ</u> <u>ТА</u> <u>МІЖПАРАДИГМАЛЬНОСТІ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 9 Тип речення: Складне Наявність розділових знаків: двокрапка а
2.	<u>РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ</u> <u>ДІАЛЕКТИЗМІВ У ПРОЗІ</u> <u>Ю. ВИННИЧУКА:</u> <u>ФОНЕТИЧНІ ЕЛЕМЕНТИ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 8 Тип речення: Складне Наявність розділових знаків: двокрапка
3.	<u>ОСОБЛИВОСТІ</u> <u>СЕМАНТИКИ ТА</u> <u>ГРАМАТИЧНОЇ</u> <u>ОРГАНІЗАЦІЇ</u> <u>ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ</u> <u>ОДИНИЦЬ ІЗ</u> <u>КОМПОНЕНТОМ НЕБО</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 10 Тип речення: Просте Без розділових знаків
4.	<u>ГОВІРКОВА СПЕЦИФІКА</u> <u>ГУСТАТИВІВ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 3 Тип речення: Просте Без розділових знаків
5.	<u>ІМЕННИКОВІ</u> <u>ФРАЗЕОЛОГІЗМИ У</u> <u>МЕДІАЗАГОЛОВКАХ:</u> <u>СЕМАНТИКО-</u> <u>ГРАМАТИЧНИЙ АСПЕКТ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 7 Тип речення: Складне Наявність розділових знаків: двокрапка
6.	<u>УКРАЇНСЬКО-</u> <u>БОЛГАРСЬКИЙ</u> <u>ВЗАЄМОВПЛИВ У</u>	Записки з українського	Кількість слів: 10

	<u>ПОЛІЕТНІЧНОМУ АРЕАЛІ МЕЖИРІЧЧЯ ДУНАЮ ТА ДНІСТРА</u>	мовознавства: Вип. 30	Тип речення: Просте Без розділових знаків
7.	<u>ЛЕКСИКА ГОВІРОК СЕРЕДНЬОГО НАДБУЖЖЯ В ДІАЛЕКТНОМУ СЛОВНИКУ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 7 Тип речення: Просте Без розділових знаків
8.	<u>ЄВАНГЕЛЬСЬКІ ОНІМИ В ПОЕТИЧНОМУ ЛЕКСИКОНІ ВАСИЛЯ СТУСА</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 7 Тип речення: Просте Без розділових знаків
9.	<u>НАЦІОНАЛЬНО МАРКОВАНІ НОМІНАЦІЇ У ПРОЗОВОМУ ДИСКУРСІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
10.	<u>ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІ АНТРОПОНІМИ В ПРОЗІ ПРО ВІЙНУ – «ОБЛИЧЧЯ» ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 10 Тип речення: Складне. Наявність розділових знаків: дефіс
11.	<u>ІНВАРІАНТНА ЛІНГВОСТИЛІСТИКА ЖАНРУ МЕДІЙНОЇ РЕЦЕНЗІЇ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків
12.	<u>БАЧЕННЯ СТИЛЮ В МЕЖАХ ДИСКУРСУ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ГРАМАТИКИ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 7 Тип речення: Просте Без розділових знаків

13.	<u>ФУНКЦІОНАЛЬНО-СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ НЕЙТРАЛЬНОЇ ЛЕКСИКИ У ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ Ф. ПОТУШНЯКА</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 10 Тип речення: Просте Без розділових знаків
14.	<u>ЛІНГВО-СЕМАНТИЧНА ПАЛІТРА КОНЦЕПТУ ДОЛЯ В СЛОБОЖАНСЬКОМУ І БОЙКІВСЬКОМУ ГОВІРКОВОМУ ДИСКУРСІ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 11 Тип речення: Просте Без розділових знаків
15.	<u>МОВНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: МЕТОДОЛОГІЯ АНГЛІІЗАЦІЇ В ОСВІТІ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 11 Тип речення: складне Наявність розділових знаків: двокрапка
16.	<u>КУМІВСТВО ЯК ФЕНОМЕН УКРАЇНСЬКОЇ ЛІНГВОМЕНТАЛЬНОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ ОБРЯДОВИХ ПІСЕНЬ)</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 9 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: дужки
17.	<u>ПОНЯТТЄВИЙ КОМПОНЕНТ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ КОНЦЕПТУ «ДОБРОЧЕСНІСТЬ»</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки
18.	<u>РЕГЛАМЕНТАТИВНА КОМУНІКАТИВНА СТРАТЕГІЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПАРЛАМЕНТСЬКОМУ ДИСКУРСІ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 7 Тип речення: Просте Без розділових знаків

19.	<u>ЛЕКСИЧНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ (НА МАТЕРІАЛІ КОМЕНТАРІВ У FACEBOOK І TWITTER НА СТОРІНКАХ П. ПОРОШЕНКА І В. ЗЕЛЕНСЬКОГО)</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 30	Кількість слів: 22 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: дужки
20.	<u>ДІАЛЕКТНА ФРАЗЕОГРАФІЯ В КОНТЕКСТІ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ: ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 9 Тип речення: складне Наявність розділових знаків: двокрапка
21.	<u>ГЕНЕЗА УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ У ГІПОТЕЗАХ ТА КОНЦЕПЦІЯХ Ю. КАРПЕНКА</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 10 Тип речення: Просте Без розділових знаків
22.	<u>КОНФЛІКТОГЕННІСТЬ ЛЕКСИКО- СЕМАНТИЧНИХ ПОЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ Й АНГЛІЙСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
23.	<u>УНІВЕРСАЛЬНА ЛЕКСИЧНА СИСТЕМА: АЛГОРИТМИ ФОРМУВАННЯ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків
24.	<u>КОСМОНІМНИЙ КОМПОНЕНТ УКРАЇНСЬКОЇ ОНІМНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків

25.	<u>СЕМАНТИКА НАЗВИ ОПОВІДАННЯ РОМАНА МАЛИНОВСЬКОГО «ЗА ДВІ ХВИЛИНИ ДО ПІВНОЧІ»</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 10 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки
26.	<u>РОЛЬ ЛІТЕРАТУРНО- ХУДОЖНІХ АНТРОПОНІМІВ ІЗ РОМАНІВ ІРЕН РОЗДОБУДЬКО У ТВОРЕННІ ОБРАЗІВ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 11 Тип речення: Просте Без розділових знаків
27.	<u>ВАРІЮВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ АНТРОПОНІМНОЇ ФОРМУЛИ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 4 Тип речення: Просте Без розділових знаків
28.	ГРАМАТИКА ТЕКСТУ: МОВНОСОЦІУМНІ КАТЕГОРІЇ	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 4 Тип речення: Просте Без розділових знаків
29.	<u>КОЛОКАЦІЇ ТЕКСТІВ ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків
30.	<u>СЛОВОТВІРНА КОНТАМІНАЦІЯ ЯК ВИЯВ ЛІНГВОКРЕАТИВНОСТІ НА ФЕНОМЕН ВІЙНИ (НА МАТЕРІАЛІ МЕДІАТЕКСТІВ)</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 11 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: дужки
31.	<u>НЕЇСТІВНИЙ КОМПОНЕНТ В УКРАЇНСЬКИХ ГУСТАТОРНИХ</u>	Записки з українського	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте

	<u>ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ:</u> <u>ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР</u>	мовознавства: Вип. 29	Без розділових знаків
32.	<u>СУГЕСТИВНА</u> <u>ЛІНГВІСТИКА:</u> <u>СПЕЦИФІКА ТА БАЗОВІ</u> <u>МЕТОДИ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Без розділових знаків
33.	<u>ЕКСПРЕСИВНИЙ</u> <u>СИНТАКСИС У</u> <u>ПРЕЗИДЕНТСЬКОМУ</u> <u>ДИСКУРСІ ВОЛОДИМИРА</u> <u>ЗЕЛЕНСЬКОГО</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 7 Тип речення: Просте Без розділових знаків
34.	<u>БРЕНД-ОНІМИ В</u> <u>ІМІДЖЕВОМУ</u> <u>РЕКЛАМНОМУ ДИСКУРСІ:</u> <u>АСПЕКТИ НАВІЮВАННЯ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: двокрапка
35.	<u>СТИЛІСТИКА</u> <u>ПУБЛІЦИСТИЧНИХ</u> <u>КІНОТЕКСТІВ ІЗ ПОГЛЯДУ</u> <u>ЛІНГВОСЕМІОТИКИ</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Без розділових знаків
36.	<u>МЕТАФОРИЧНА</u> <u>ПЕРСОНІФІКАЦІЯ В</u> <u>УКРАЇНСЬКОМОВНИХ</u> <u>ПЕРЕКЛАДАХ ПРОЗИ</u> <u>ДЖОЗЕФА КОНРАДА</u>	Записки з українського мовознавства: Вип. 29	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
37.	<u>Дискурс: переплетіння знань,</u> <u>новин і фейку</u>	Філологічний часопис, вип. 1 (23) / 2024 •	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: двокрапка та кома

38.	<u>ЕПІТЕТИ У</u> <u>МОВОТВОРЧОСТІ</u> <u>ВАСИЛЯ ШКЛЯРА</u> <u>(ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ</u> <u>ФОРМАТ ВИВЧЕННЯ НА</u> <u>МАТЕРІАЛІ ХУДОЖНЬОГО</u> <u>ТВОРУ «ХАРАКТЕРНИК»)</u>	Філологічний часопис, вип. 1 (23) / 2024 •	Кількість слів: 13 Тип речення: Складне Наявність розділових знаків: дужки та лапки
39.	<u>ФРАЗЕОЛОГІЗМИ З</u> <u>СОМАТИЧНИМИ</u> <u>КОМПОНЕНТАМИ У ПРОЗІ</u> <u>ГАЛИНИ ТАРАСЮК</u>	Філологічний часопис, вип. 1 (23) / 2024 •	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
40.	<u>ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА</u> <u>ВЕРБАЛІЗАЦІЯ</u> <u>КОНЦЕПТУ СМІХ В</u> <u>ІДІОСТИЛІ ГРИГОРА</u> <u>ТЮТЮННИКА</u>	Філологічний часопис, вип. 1 (23) / 2024 •	Кількість слів: 9 Тип речення: Просте Без розділових знаків
41.	<u>ОБРАЗ УСМІХНЕНОГО</u> <u>КИТАЙЦЯ (ХІНЦЯ) В</u> <u>УЯВЛЕННІ УКРАЇНЦІВ</u> <u>1920-Х РОКІВ (НА</u> <u>МАТЕРІАЛАХ ПЕРШИХ</u> <u>ПУБЛІКАЦІЙ «ВСЕСВІТУ»</u>)	Філологічний часопис, вип. 1 (23) / 2024 •	Кількість слів: 14 Тип речення: Складне Наявність розділових знаків: дужки та лапки
42.	<u>МАТЕРІАЛИ ДО</u> <u>«СЛОВНИКА ОЙКОНІМІВ</u> <u>ЧЕРКАЩИНИ»</u>	Філологічний часопис, вип. 1 (23) / 2024 •	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки
43.	<u>Лексичний повтор як</u> <u>текстотвірний елемент і засіб</u> <u>експресивізації у</u> <u>художньому творі (на</u> <u>матеріалі роману Румаана</u> <u>Алама «Залиш світ позаду»)</u>	Філологічний часопис, вип. 2 (22) / 2023	Кількість слів: 19 Тип речення: Складне Наявність розділових

			знаків: дужки та лапки
44.	<u>СИНТАКСИЧНА ФУНКЦІЯ КОМПАРАТИВЕМ: У ПОШУКАХ ІСТИНИ</u>	Філологічний часопис, вип. 2 (22) / 2023	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: двокрапка
45.	<u>АКТУАЛІЗАЦІЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ КНИЖНОГО І ФОЛЬКЛОРНОГО ПОХОДЖЕННЯ У ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТАХ ГАЛИНИ ТАРАСЮК</u>	Філологічний часопис, вип. 2 (22) / 2023	Кількість слів: 12 Тип речення: Просте Без розділових знаків
46.	<u>НОМІНАЦІЯ ТЕРМІНІВ КІБЕРБЕЗПЕКИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ</u>	Філологічний часопис, вип. 2 (22) / 2023	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
47.	<u>СПОСОБИ ТВОРЕННЯ ПРІЗВИЩ МІКРОГРУПИ ТАТО (на матеріалі прізвищ, поширених в Україні)</u>	Філологічний часопис, вип. 2 (22) / 2023	Кількість слів: 11 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: дужки та кома
48.	<u>СКЛАДЕНІ ПРИСУДКИ У РОМАНІ БОЛЕСЛАВА ПРУСА «ФАРАОН» І У ЙОГО ПЕРЕКЛАДІ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ</u>	Філологічний часопис, вип. 2 (22) / 2023	Кількість слів: 13 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки

49.	<u>ІНТЕРПОЗИЦІЙНІ ДОПОМІЖНІ КОМПОНЕНТИ У СТРУКТУРІ РІЗНОТЕМАТИЧНОГО НАУКОВОГО ДИСКУРСУ</u>	Філологічний часопис, вип. 2 (22) / 2023	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
50.	<u>«СТУПЕНІ АКЦІОНАЛЬНОСТІ» ТА ЇХНЯ ВЕРИФІКАЦІЯ У ДІЄСЛІВНИХ МОЛОДІЖНИХ СОЦІОЛЕКТАХ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 6	Кількість слів: 12 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки
51.	<u>СТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ УКРАЇНСЬКОГО ПЕРЕКЛАДУ БІБЛІЙНИХ ТЕКСТІВ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 6	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Без розділових знаків
52.	<u>СЕМАНТИЧНІ АСПЕКТИ МОРСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 6	Кількість слів: 4 Тип речення: Просте Без розділових знаків
53.	<u>ВІДОБРАЖЕННЯ ЛЕКСИКИ ТЮРКСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ У «СЛОВНИКУ МОВИ УКРАЇНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРУ»</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 6	Кількість слів: 9 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки
54.	<u>ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОМОВИ ФЕДЕРАЛЬНОГО КАНЦЛЕРА НІМЕЧЧИНИ ОЛАФА ШОЛЬЦА У БУНДЕСТАЗІ (27.02.2022)</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 6	Кількість слів: 12 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: дужки
55.	<u>ПРИНЦИПИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ</u>	Слобожанський науковий вісник.	Кількість слів: 8

	<u>ГАРМОНІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ У МІЖКУЛЬТУРНОМУ РОДИННОМУ ДИСКУРСІ</u>	Серія: Філологія. 2024. № 6	Тип речення: Просте Без розділових знаків
56.	<u>СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ ТЕРМІНІВ ОСВІТИ Й НАУКИ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 6	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Без розділових знаків
57.	<u>ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НЕОЛОГІЗМАМИ СУЧАСНОГО ВОЄННОГО ПЕРІОДУ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 5.	Кількість слів: 9 Тип речення: Просте Без розділових знаків
58.	<u>ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО ЕЛЕКТРОННОГО СПІЛКУВАННЯ: ВЕРБАЛЬНІ ТА НЕВЕРБАЛЬНІ РЕСУРСИ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 5.	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
59.	<u>ФУНКЦІЙНО-ЗМІСТОВА ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ РІЗНОСТРУКТУРНИХ СИНТАКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ У ПЕРЕКЛАДНИХ ХУДОЖНІХ ТЕКСТАХ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 5.	Кількість слів: 10 Тип речення: Просте Без розділових знаків
60.	<u>ПРАГМАЛІНГВІСТИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 5.	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків
61.	<u>ФУНКЦІОНУВАННЯ СКЛАДНИХ ІМЕННИКІВ У ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТАХ АНАТОЛІЯ ГРИЗУНА</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2024. № 5.	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків

62.	<u>ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У МЕДІЙНОМУ ПРОСТОРІ (НА ОСНОВІ АМЕРИКАНСЬКИХ СЕРІАЛІВ)</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 4.	Кількість слів: 10 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: дужки
63.	<u>КОМУНІКАТИВНО- ПРАГМАТИЧНІ ПАРАМЕТРИ НАУКОВОГО ВІДЕОБЛОГУ ЯК ЖАНРУ ІНТЕРНЕТ-ДИСКУРСУ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 4.	Кількість слів: 9 Тип речення: Просте Без розділових знаків
64.	<u>ЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОНФЛІКТНОЇ КОМУНІКАЦІЇ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 4.	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків
65.	<u>ТВОРЕННЯ КОМІЧНОГО В КАНАДСЬКИХ ГРАФІЧНИХ РОМАНАХ ФОНЕТИЧНИМИ І ГРАФІЧНИМИ ЗАСОБАМИ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 4.	Кількість слів: 10 Тип речення: Просте Без розділових знаків
66.	<u>ТИПОВІ СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ НАЗВ СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ КНИГ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 4.	Кількість слів: 7 Тип речення: Просте Без розділових знаків
67.	<u>ОСОБЛИВОСТІ ТА СПОСОБИ ПЕРЕДАЧІ ПІД ЧАС ПЕРЕКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ А. МАЙКЛІДСА)</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 4.	Кількість слів: 16 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: дужки

68.	<u>ПОРІВНЯННЯ У</u> <u>ПОЕТИЧНОМУ МОВЛЕННІ</u> <u>ЛЕСІ УКРАЇНКИ І ЛІНИ</u> <u>КОСТЕНКО: ЛЕКСИКО-</u> <u>СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 4.	Кількість слів: 12 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: двокрапка
69.	<u>ОЗНАЧАЛЬНИЙ ПРОСТІР</u> <u>«СВОГО» СВІТУ В</u> <u>УКРАЇНСЬКИХ</u> <u>КОЛЯДКОВИХ ТЕКСТАХ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 4.	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки
70.	<u>ОСОБЛИВОСТІ</u> <u>ПЕРЕКЛАДУ</u> <u>ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ</u> <u>АБРЕВІАЦІЇ В НАУКОВО-</u> <u>ТЕХНІЧНОМУ ДИСКУРСІ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 4.	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
71.	<u>УСТАЛЕННЯ</u> <u>ТЕРМІНОЛОГІЙНОГО</u> <u>АПАРАТУ НА</u> <u>ПОЗНАЧЕННЯ ЯВИЩА</u> <u>МІЖЧАСТИНОМОВНОЇ</u> <u>ТРАНСПОЗИЦІЇ (У</u> <u>СИСТЕМІ ІМЕННИХ</u> <u>ЧАСТИН МОВИ)</u>	Південний архів (філологічні науки): Збірник наукових праць. Випуск ХСVІ.	Кількість слів: 13 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: дужки
72.	<u>САТИРИКО-ПАРОДІЙНИЙ</u> <u>ДИСКУРС</u> <u>ПОДОРОЖНЬОГО ТЕКСТУ</u> <u>В ІНТЕРМЕДІАЛЬНІЙ</u> <u>ПЕРСПЕКТИВІ</u>	Південний архів (філологічні науки): Збірник наукових праць. Випуск ХСVІ.	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
73.	<u>АСИМЕТРІЯ</u> <u>ВІДОБРАЖЕННЯ</u> <u>ЗНАЧЕННЄВОЇ</u> <u>СТРУКТУРИ</u> <u>БАГАТОЗНАЧНИХ</u> <u>ТВІРНИХ ВЕРБАТИВІВ</u> <u>ВНУТРІШНЬОГО СТАНУ У</u>	№ 6(74) (2019): Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія»:	Кількість слів: 13 Тип речення: Просте Без розділових знаків

	<u>СЕМАНТИЦІ ПОХІДНИХ ІМЕННИКІВ</u>	науковий журнал.	
74.	<u>НАЗВИ ЧОЛОВІЧИХ ГОЛОВНИХ УБОРІВ У ГОВІРКАХ ПІДГАСЧНИНИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ</u>	№ 6(74) (2019): Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія»: науковий журнал.	Кількість слів: 9 Тип речення: Просте Без розділових знаків
75.	<u>СЕМАНТИЧНА ТРАНСФОРМАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛЕКСЕМ НА ПОЗНАЧЕННЯ МАТЕРІАЛЬНИХ ПЕРШООСНОВ БУТТЯ</u>	№ 6(74) (2019): Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія»: науковий журнал.	Кількість слів: 9 Тип речення: Просте Без розділових знаків
76.	СЕМАНТИКА ПОСТПОЗИТИВА І ПРЕФІКСА З ПЕРВИННИМ ПРОСТОРОВИМ ЗНАЧЕННЯМ «ВСЕРЕДИНУ» В СТРУКТУРІ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗОВИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ПРЕФІКСАЛЬНИХ ДІЄСЛІВ	№ 6(74) (2019): Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія»: науковий журнал.	Кількість слів: 17 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки
77.	<u>ХРОНОТОП ВІЙНИ У ПОВІСТІ «КАРПАТСЬКА НІЧ» МИРОСЛАВА ІРЧАНА» ТА РОМАНІ «СМЕРТЬ ГЕРОЯ» РІЧАРДА ОЛДІНГТОНА</u>	№ 6(74) (2019): Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія»: науковий журнал.	Кількість слів: 17 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки
78.	<u>МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК НАЦІОНАЛЬНО-ЛІНГВІСТИЧНА</u>	№ 6(74) (2019): Наукові записки Національного університету	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте

	<u>КОНЦЕПТУАЛЬНА СИСТЕМА</u>	«Острозька академія»: Серія «Філологія»: науковий журнал.	Без розділових знаків
79.	<u>ФЛУКТУАЦІЇ ОДИНИЦЬ МОВЛЕННЯ ЯК ОЗНАКА ЙОГО СИНЕРГЕТИЧНОСТІ</u>	№ 6(74) (2019): Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія»: науковий журнал.	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
80.	<u>РЕЛІГІЙНО-МІФОЛОГІЧНИЙ КОМПОНЕНТ ДІАЛЕКТНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ</u>	№ 6(74) (2019): Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія»: науковий журнал.	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків
81.	<u>АРГУМЕНТОВАНИСТЬ ВИСЛОВЛЕНЬ ОБУРЕННЯ</u>	№ 15(83) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 3 Тип речення: Просте Без розділових знаків
82.	<u>ЕПІСТЕМІЧНІСТЬ СЛІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ВПЕВНЕНOSTІ / НЕВПЕВНЕНOSTІ</u>	№ 15(83) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: скісна риска
83.	<u>ІНФОРМАЦІЙНІ МАНІПУЛЯЦІЇ В МЕДІАПРОСТОРІ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПОЛІТИЧНОЇ КОМУНІКАЦІЇ</u>	№ 15(83) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька	Кількість слів: 7 Тип речення: Просте Без розділових знаків

		академія». Серія «Філологія»	
84.	<u>ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СТІЙКИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ У СТРУКТУРІ ПОСТМОДЕРНІСТСЬКИХ ХУДОЖНІХ ТЕКСТІВ НА ПРИКЛАДІ ТВОРЧОСТІ АНДЖЕЛИ КАРТЕР</u>	№ 15(83) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 14 Тип речення: Просте Без розділових знаків
85.	<u>ЖАНРОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОМІКСІВ, ЯКІ Є ТРАНСФОРМОВАНИМИ ВАРІАНТАМИ КЛАСИЧНИХ ТВОРІВ</u>	№ 15(83) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 9 Тип речення: Просте Без розділових знаків
86.	<u>ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ПОВТОРІВ В ІНФОРМАЦІЙНИХ ГАЗЕТНИХ ТЕКСТАХ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ДОГОВОРІВ І КОНТРАКТІВ: ЛЕКСИКО- ГРАМАТИЧНИЙ АСПЕКТ</u>	№ 15(83) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 14 Тип речення: складне Наявність розділових знаків: двокрапка
87.	<u>СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ БІБЛІЙНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ, НА ПОЗНАЧЕННЯ ПСИХІЧНИХ РИС ЛЮДИНИ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ)</u>	№ 14(82) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 16 Тип речення: складне Наявність розділових знаків: дужки та кома
88.	<u>ЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ СУЧАСНОГО ЗАКОНОДАВСТВА</u>	№ 14(82) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків

		академія». Серія «Філологія»	
89.	<u>УКРАЇНСЬКА МОВА У ВОЄННИЙ ЧАС</u>	№ 14(82) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків
90.	<u>РИТОРИКА СУЧАСНОГО ГАЗЕТНОГО УКРАЇНСЬКОМОВНОГО ДИСКУРСУ</u>	№ 14(82) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків
91.	<u>МОВЛЕННЄВІ ОСОБЛИВОСТІ КОМПОЗИЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ ЖАНРУ «ГЛОСА»</u>	№ 14(82) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: лапки
92.	<u>ФУНКЦІОНАЛЬНО- СЕМАНТИЧНА ПРИРОДА КАТЕГОРІЇ КАУЗАТИВНОСТІ</u>	№ 14(82) (2022): Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»	Кількість слів: 5 Тип речення: Просте Без розділових знаків
93.	<u>СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПУБЛІЧНОМУ ДИСКУРСІ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 3.	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Без розділових знаків
94.	<u>КОМПОЗИЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ Й ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ХУДОЖНЬОГО ДІАЛОГУ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 3.	Кількість слів: 7 Тип речення: Просте Без розділових знаків
95.	<u>КОЛЬОРИСТИЧНА СЕМАНТИКА В РАННІЙ</u>	Слобожанський науковий вісник.	Кількість слів: 7

	<u>ПОЕЗІЇ МАКСИМА РИЛЬСЬКОГО</u>	Серія: Філологія. 2023. № 3.	Тип речення: Просте Без розділових знаків
96.	<u>СИНТАКСИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ СКЛАДНОПІДРЯДНИХ ПРИЄДНУВАЛЬНИХ (СУПРОВІДНИХ) КОНСТРУКЦІЙ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 2	Кількість слів: 6 Тип речення: Просте Наявність розділових знаків: дужки
97.	<u>АСОЦІАТИВНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ ЯК ЕМПІРИЧНИЙ МЕТОД ДОСЛІДЖЕННЯ ЛІНГВОКОГНІТИВНИХ КОНЦЕПТІВ</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 2	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків
98.	<u>МОВНІ ЗАСОБИ ПОЗНАЧЕННЯ ПРОСТОРУ В ПОЕТИЧНІЙ МОВІ В. ГОЛОБОРОДЬКА</u>	Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія. 2023. № 2	Кількість слів: 9 Тип речення: Просте Без розділових знаків
99.	<u>ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІЮВАННЯ МОРФОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РЕКЛАМНОМУ МЕДИЧНОМУ ДИСКУРСІ</u>	№ 88 (2021): Південний архів (філологічні науки)	Кількість слів: 7 Тип речення: Просте Без розділових знаків
100.	<u>КОМПОНЕНТНИЙ АНАЛІЗ ЯК ОДНА ІЗ МЕТОДИК СТРУКТУРНОГО МЕТОДУ</u>	Записки українського мовознавства: Вип.27	Кількість слів: 8 Тип речення: Просте Без розділових знаків